

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΟΔ'

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 72.18.308

15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1997

ΑΡΙΘ. 16

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ*

6. Ίερά σιγή και δυναμική προσευχή

Οί μοναχοί γενικῶς καταφάσκουν και προβάλλουν τὸν γνήσιο ἀνθρωπιστικὸ πυρῆνα τοῦ ὑγιῶς πολιτισμοῦ. Ἀκόμη και οἱ ἐρημίτες μετὰ τὴν ἱερά σιωπή τους ἐπάνω στοὺς ἀποκρήμνους βράχους και μέσα στὶς σπηλιές δὲν προδίδουν τὴν αὐθεντικὴ ἀνθρωπίνη ὑπαρξί. Τὰ πλέον ἐντονα τῶν ἀξιολογικῶν βιωμάτων, τὰ ὅποια ἔχει ὁ ὑγιῶς πνευματικῶς ἀνθρωπος, εἶναι ἄρρητα, ἀνέκφραστα μυστήρια, διότι τελεσιουργοῦνται

Τοῦ κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

Ὁμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν
Τακτικοῦ Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν και τῶν Τεχνῶν

σὲ περιοχές, στὶς ὁποῖες δὲν εἶναι ἱκανῶς νὰ εἰσδύσουν οἱ λέξεις τῆς ἀνθρωπίνης γλώσσης. Ἔτσι στὰ βάθη πολλῶν ἀγνῶν ψυχῶν ζῆ ἡ ροπή πρὸς τὴν *«ἱεράν σιγήν»*, ἐκ τῆς ὁποῖας ἐξηγοῦνται πλείστα φαινόμενα τοῦ θρησκευτικοῦ βίου. Τὸ *«σιγησάτω πάσα σὰρξ βροτεία και σήτω μετὰ φόβου και τρόμου»* εἶναι γιὰ μερικῶς προνομιούχες ψυχές καθημερινὸν αἶτημα. Τὸ ἐκτεθειμένο στὴ μανία τῶν θυελλῶν και καταγίδων ἐρημητηριό τους, στὸ ὅποιο οἱ ἄνεμοι και τὰ κύματα φέρουν τὴ μουσικὴ τοῦ ἀνεκκλαλήτου και ἀρρήτου Αἰωνίου, εἶναι ὁ τόπος, ὅπου, ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ Εὐριπίδης, ἡ σιωπή εἶναι καλύτερη ἀπὸ τὸν λόγο (*«ἐστὶν οὐ σιγή λόγου κρείσσων»*). Ἀπὸ τὸν τόπο αὐτὸ ἐκπέμπεται σὲ μᾶς *«ὁ ἀπὸ σιγῆς προελθὼν λόγος»*, ὅπως θὰ ἔλεγεν ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος Ἀντιοχείας²¹.

Δι' ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀντικρῦζουν μετὰ ἀληθινὸ ρεαλισμὸ τὴν ὑλικοπνευματικὴ πραγματικότητα και τὰ ἀβυσσαλέα βάθη τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, ὅπως και τὶς θαυμάσιες σὲ ποιικιλία περιοχές τῆς πολιτιστικῆς πραγματικότητος, ἡ ὁποία κατοπτρίζει τὴν καταπληκτικὴ ποικιλία τῶν ἀνθρωπίνων ψυχοσυνθέσεων δι' ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἠμποροῦν νὰ ἀντικρῦσουν τὸν ροῦν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἀπὸ καθολικώτερη σκοπιά, γίνεται φανερόν, ὅτι, ἐὰν εἶναι ἀξιοσέβαστος και ἀξιοθαύμαστος ὁ ἐπιστήμων, ποὺ πολλὰ φορὲς ἐγκαταλείπει και τὶς νόμιμες τέρεψεις τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ ἀποσυρθῆ σὲ μιὰ ἐρημιὰ ἢ σ' ἓνα ἐργαστήριον, προσπαθώντας νὰ ἀνακαλύψῃ ἓνα νέο εἶδος κουνουπιού ἢ χόρτου ἢ μικροβίου και νὰ πλουτίσῃ ἔτσι κατὰ τι τὴν ἐντομολογία ἢ τὴ φυτολογία ἢ τὴν ἱατρικὴ ἐπιστήμη, πολὺ περισσότερον εἶναι ἄξιος σεβασμοῦ και ἐκτιμήσεως ὁ μοναχὸς τοῦ Ἁγίου Ὄρους και ὁποιοῦδήποτε μοναστικοῦ κέντρου, ὁ ὅποιος κατορθώνει νὰ ἀνυψῶνεται ὑπεράνω τῆς παροδικότητος τῶν στιγμῶν, νὰ ἐκκολάπτῃ τὶς δυναμικώτερες ἀπὸ τὶς ἔμφυτες προδιαθέσεις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς και νὰ ἀξιοποιῇ τὸ οὐσιωδέστερον στοιχεῖο τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἡ ὁποία συνεχῶς και ἀδιαλείπτως ποθεῖ ἐνδομύχως νὰ ὑπερπηδῆσῃ τὰ ἐμπόδια, ποὺ ὀρθώνονται μπροστὰ τῆς, γιὰ νὰ συνάψῃ ζωντανὴ προσωπικὴ σχέση μετὰ τὸν αἰώνιο Θεό. Ἔτσι, ὅπως κάθε μοναχός, κατὰ παρόμοιον τρόπο και οἱ μοναχοὶ τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας προσφέ-

Heiler, Erscheinungen und Wesen der Religion, Stuttgart 1961, σσ. 334-339. Πρὸβλ. Cyril Hefher, The fruits of silence being further studied in the common use of prayer..., London 1924. G. Mensching, Das heilige Schweigen, Giessen 1926, ὅπου ἀναφέρεται και βιβλιογραφία, ἀναφερομένη στὸ φαινόμενο τῆς ἱεράς σιγῆς.

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 645 τοῦ ὑπ' ἀρ. 15 τεύχους.

21. Περισσότερα σχετικῶς βλ. στὸ ἔργο: Friedrich

ρουν οὐσιαστικὲς ὑπηρεσίες στὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὸ Καθολικὸ τῆς Ἰ. Μονῆς των ἢ ἀπὸ τὸ κελλι καὶ τὸ ἐρημητήριό τους μὲ τὸν ἀλάλητο στεναγμὸ τους, μὲ τὰ δάκρυά τους, μὲ τὸ ἐμποτισμένο ἀπὸ τὴν εὐωδία τοῦ λιβανιοῦ ἤρεμο φτερούγιμα ἢ καὶ μὲ τὴν ἀγωνιώδη ἐκρηξι τῆς ὀλονύχτιας προσευχῆς τους. Ὅπως θὰ πιστοποιοῦσε πάλιν μὲ τὸ μεγάλο κύρος του ὁ βιολόγος, ἀνθρωπολόγος καὶ ἰατροφιλόσοφος Alexis Carrel, ἢ προσευχὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ μέσα στὴν ὀλότητα τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ δύναμι τόσον πραγματικὴ, ὅσον ἀποτελεῖ καὶ ἡ βαρῦτης, δύναμι, ἢ ὅποια φέρει σ' ἐπαφὴ μὲ τὴ θεία κινήτρια δύναμι τοῦ σύμπαντος καὶ δημιουργεῖ — ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἰατρικὲς ἐταιρεῖες ἐξακριβωμένες καὶ πιστοποιούμενες — θαυμάσιες μεταβολές, ἐξυγιάνσεις καὶ ἀνακαινίσεις ὄχι μόνον στὴν ζωὴ τοῦ προσευχομένου, ἀλλὰ καὶ στὴν ζωὴ ἐκείνων, ὑπὲρ τῶν ὁποίων αὐτὸς προσεύχεται²².

7. Ἀκτινοβόλος ἐστία τῶν πολιτιστικῶν ἀξιών

Εἶναι τελείως ἄδικος ὁ ἰσχυρισμὸς, ὅτι οἱ μοναχοὶ ζοῦν δῆθεν κατὰ τρόπον ἐγωϊστικὸν καὶ ἀντιανθρωπιστικόν. Ἐξαγιάζουν καὶ ἀξιοποιοῦν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ὅλα τὰ πολιτιστικὰ αἰτήματα, ποῦ εἶναι φωληασμένα στὰ μύχια βάθη τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως. Ἔτσι ἐξηγεῖται γιὰτί — ὅπως ἀποδεικνύει καὶ ἡ Ἐκθεσις «Θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους» — ἡ Ἀθωνικὴ Πολιτεία δὲν ἀρνεῖται τίς διάφορες πολιτιστικὲς ἀξίες, ἀλλ' ἀντιθέτως εἶναι θησαυροφυλάκιο, ἀπαράμιλλος κιβωτὸς καὶ ἀκτινοβόλος ἐστία ὅλων ἀνεξαίρετως τῶν πολιτιστικῶν ἀξιών καὶ ἀγαθῶν. Τὸ Ἅγιον Ὄρος σεβάστηκε καὶ υἱοθέτησε τὸ γνήσιο ἐκπολιτιστικὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας, ποῦ ἀφ' ἐνὸς διέσωσε πολλὰ ἐκ τῶν πολιτισμικῶν ἀγαθῶν τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ, ἀφ' ἐτέρου παρήγαγε καὶ διέδωκε νέα πολιτισμικὰ ἀγαθὰ καὶ τρίτον καθήγαγε καὶ κατηγάϊσε αὐτὰ καὶ ἐκεῖνα μὲ τὴν εὐλογία, τὸ φῶς καὶ τὴν αἴγλη τοῦ Ἁγίου²³.

8. Ἅγιον Ὄρος καὶ ὑλικὲς ἀξίες

α) Ἀγάπη πρὸς τὴν ὑλικὴν κτίσι καὶ τὸ φυσικὸν οἰκολογικὸν περιβάλλον.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι καὶ αὐτὲς οἱ κατώτερες ὑλικὲς ἀξίες δὲν περιφρονοῦνται, ὡς κακῶς νομίζουν μερικοὶ, ἀλλὰ ἐξαγιάζονται ἐπάνω στὸ Ἅγιώνυμον Ὄρος. Ἄς σταθοῦμε ἐν πρώτοις στὸ ἀντίκρουσμα τῆς φύσεως. Ἡ Ἀθωνικὴ Πολιτεία ἀναπτύσσει στὸν ὑψιστο βαθμὸ τὴν οἰκολογικὴ συνείδησι, τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν ὑλικὴν κτίσι καὶ τὸ οἰκολογικὸ περιβάλλον. Οἱ μοναχοὶ κατ' ἐξοχὴν νοιώθουν ὅτι οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι «πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις» ἀνυμνοῦν καὶ μεγαλύνουν τὸν Ὑψιστο. Ἐπὶ πλέον οἱ ἐκλέξαντες τὴν ἀγγελικὴ ζωὴ ὑποβοηθοῦνται ἀπὸ τὴν καθημερινὴ ἐπαφὴ τους μὲ τὰ ὀρθόδοξα λειτουργικὰ κείμενα νὰ βλέπουν μὲ συμπαθὲς στοχαστικὸ βλέμμα τὸν ὠραῖο ὑλικὸ κόσμον καὶ τίς καλλονὲς τῆς ὑλικῆς κτίσεως, ἢ ὅποια παρουσιάζεται προσωποποιουμένη καὶ συμμετέχουσα στὰ πνευματικὰ βιώματα. «Ἐαρ, ἡλιος, σελήνη, ἄστρα, φῶς, σκότος, ὄμβρος, πῦρ, καῦμα, δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, οὐρανοί, γῆ, ὄρη, βουνά, ξύλα τοῦ πεδίου καὶ τοῦ δρυμοῦ, κέδροι, πηγαὶ καὶ θάλασσα, πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως καὶ οἱ ἔμψυχοι ὀργανισμοὶ παρουσιάζονται ὡς μετέχοντα τῶν ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Λατρείας ἐκφραζομένων πνευματικῶν σκιρτημάτων καὶ ἐσωτάτων κραδασμῶν τῆς ψυχῆς ἡμῶν»²⁴. Ἡ μουσικὴ αὐτὴ οἰκολογικὴ συνήχησις ὑποβοηθεῖται ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι κάθε ὀρθόδοξος πιστὸς προσδοκᾷ ὅτι «καὶ αὐτὴ ἢ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. η', 19-22). Ἡ λύτρωσις, ποῦ ἀπορρέει ἐκ τοῦ σωτηριώδους ἔργου τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἀφορᾷ μόνον τὸν ἀνθρώπο, ἀλλὰ εἶναι, ὅπως ἐπισημαίνει καὶ αὐτὸς ὁ προτεστάντης Καθηγητῆς Ernst Benz, καὶ «κοσμικὸν γεγονός». Γι' αὐτό, ὅπως προσθέτει ὁ Ἰδιος, «ἐνῶ στὴ Δύσι εἶναι παραμελημένη ἡ Χριστιανικὴ Φιλοσοφία τῆς φύσεως, ἀντιθέτως στὴν Ἀνατολὴ εἶναι ἀνεπτυγμένες ἡ Χριστιανικὴ Κοσμολογία καὶ ἡ Φιλοσοφία τῆς Φύσεως»²⁵. Καὶ ὁ ρωμαιοκαθολικὸς θεολόγος J. Casper ἔγραψε εἰδικὸ βιβλίον γιὰ νὰ δείξῃ ὡς κύριο γνώρισμα

ρεὺς καὶ ὡς παράγων πολιτισμοῦ, ἐν Θεσσαλονίκῃ 1963, σσ. 13-15.

24. Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Μαθήματα Κατηχητικῆς ἢ Χριστιανικῆς Παιδαγωγικῆς, ἐν Ἀθήναις 1978, σ. 197.

25. Ernst Benz, Geist und Leben der Ostkirche, Hamburg 1957, σ. 172.

22. Alexis Carrel, Ἡ προσευχὴ, μτφρ. Ἰ. Παναγιωτίδου, Κωνσταντινούπολις 1947, σσ. 21-25 (ἢ μτφρ. ἐκδόσεων Κ. Κακουλίδου, σσ. 24-27). Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Χριστιανικὸς Ἀνθρωπισμὸς, ἐν Ἀθήναις 1951, σ. 187.

23. Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Τὸ Ἅγιον Ὄρος ὡς φο-

τῆς Ὁρθοδόξου Λατρείας τῆ «μεταμόρφωσι τοῦ κόσμου»²⁶.

Οἱ μοναχοὶ καὶ ἀσκητὲς τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας ἐμπνέονται ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι ἐπεσήμαιναν ὅτι οἱ καλλονὲς τῆς ὑλικῆς κτίσεως καλλιεργοῦν τὸ ὑγιὲς οἰκολογικὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἐμπνέουν τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν ὑλικὴ κτίσι²⁷. Χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ παράδειγμα τοῦ Μ. Βασιλείου, ὁ ὁποῖος ἐξύμνησε τὴν ὠραιότητα τῆς ὑλικῆς κτίσεως λ.χ. τόσον στὴν «Ἐξαήμερον»²⁸, ὅσον καὶ σὲ ἐπιστολὴ του πρὸς τὸν ἅγιον Γρηγόριο τὸν Ναζιανζηνό, στὴν ὁποία περιγράφει ποιητικώτατα τὸ ὠραῖο ἐρημικὸ μέρος κοντὰ στὸν Ἰριον ποταμὸν, ὅπου ἐμόνασε γιὰ ἓνα χρονικὸ διάστημα. Πρόκειται γιὰ θαυμάσιες περιγραφὰς τῆς χλωρίδος καὶ πανίδος τοῦ «πεδίου», ποῦ εἶναι ἀπλωμένο «ταῖς ὑπαρξίαις» «ὄρους ὑψηλοῦ, βαθεία ὑλὴ κεκαλυμμένον»²⁹.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὅσοι βρῖσκονται στὸ Ἅγιον Ὄρος βιώνουν ὅ,τι ἐνοιωθε καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, ὅταν περιγράφη τὴ θάλασσα εἴτε ὡς «ἡδύ τι καὶ ἡμερον», «ὅταν γαλήνη πορφύρηται καὶ προσπαίξῃ ταῖς ἀκταῖς», εἴτε ὡς κάτι ὑπέροχο καὶ μεγαλειώδες, ὅταν, «ἀνέμου μεγάλου πνέοντος», τὰ κύματα «ταῖς γείτοσι πέτραις προσπίπτοντα καὶ ἀποκρουόμενα εἰς ἄχνην ἀφρώδη καὶ ψιλὴν» σκορπιζονται³⁰. Ὁ ἴδιος ἱερός πατήρ περιγράφει λεπτομερῶς τὶς ὁμορφιὰς τῆς κτίσεως λ.χ., εἴτε κατὰ τὴν ἑαρινὴ ἡμέρα τῆς «Καινῆς Κυριακῆς», τῆς «βασιλίδος τῶν ἡμερῶν»³¹, εἴτε κατὰ τὸν περίπατό του «ἐν σκιερῷ ἄλσει», ὅπου ὑπῆρχαν «αἶθραι καὶ ὠδικὰ πτηνὰ καὶ τέττιγες καὶ δροσεροὺς ρύαξ»³².

26. J. Casper. Die Weltverklärung im liturgischen Geist der Ostkirche, Freiburg in Breisgau 1939. Προβλ. I. Herwegen. Der Verklärungsgedanke in der Liturgie, Düsseldorf 1922.

27. Ἡλία Μαστρογιαννοπούλου. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ ἄνθρωπος, Ἀθῆναι, 1966, σ. 357.

28. Migne Ἐ. Π. 29, 4-208 καὶ «Βιβλιοθήκη Ἑλλήνων Πατέρων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων», ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τόμ. 51, Ἀθῆναι 1975, σσ. 185-272.

29. Μεγάλου Βασιλείου. Ἐπιστολὴ ἰδ' Γρηγορίου ἑταίρου, § 2, Migne Ἐ. Π. 32, 276-277.

30. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ. Λόγος κζ' εἰς ἑαυτὸν, Migne Ἐ. Π. 35, 1237.

31. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ. Λόγος μδ' εἰς τὴν Καινὴν Κυριακὴν, Migne Ἐ. Π. 36, 617-619.

32. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ. Ἐπι ἠθικά: ἰδ' περὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, Migne Ἐ. Π. 37, 753-756.

Πῶς νὰ μὴ ἐμπνέονται ἀπὸ τέτοιες περιγραφὰς οἱ Ἀθωνῖτες μοναχοί, ποῦ ζοῦν πράγματι μέσα σ' ἓνα παραδεισένιο περιβάλλον, ποῦ εἶναι ἀπὸ τὰ ὠραιότερα μέσα στὸν κόσμον; Σ' ἓνα ἀπὸ τὰ ἔργα του ὁ Ἅγιος Νικοδήμιος ὁ Ἀγιορείτης ὅπως καὶ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, πανηγυρίζει μαζὶ μὲ τὴν ὠραία ὑλικὴ κτίσι γιὰ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Σωτῆρος. Ὁ ἱερός ἀσκητῆς αἰσθάνεται συγκίνησι, ὅταν ἀκούῃ τὴν «ἐναρμόνιον μουσικὴν, ποῦ τώρα κάμνουν μὲ τὰς γλυκυτάτας φωνὰς τῶν ἐπάνω εἰς τὰ χρυσοπράσινα καὶ δασύφυλλα φύλλα αἱ ἀηδόνες, αἱ τρυγόνες, οἱ κόσσυφοι, οἱ κόκκυγες, αἱ πέρδικες, αἱ κίσσαι, αἱ φάσσαι, οἱ σπῖνοι καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ὠδικὰ ὄρνεα καὶ πουλιὰ καὶ πῶς συνερίζονται νὰ νικήσῃ τὸ ἓνα τὸ ἄλλο μὲ τὰ ποικιλόφθογγα καὶ γοργογλυκόστρεπτα αὐτῶν κελαδήματα». Συνεχίζοντας τὴν τόσον λυρική αὐτὴ περιγραφὴ, ἐρωτᾷ: «Δὲν βλέπεις πῶς τώρα ὅλα τὰ ὄρατὰ κτίσματα, ὅπου καὶ ἂν γυρίσης νὰ ἰδῆς εἶναι τερπνά, εἶναι εὐώδη, εἶναι δροσώδη, εἶναι χαριέστατα καὶ πανευφρόσυνα, εὐχαριστοῦντα τὰς πέντε αἰσθήσεις τοῦ σώματος, καὶ πῶς φαίνονται ὡσὰν νὰ συναεστηθήσαν μὲ τὸν Χριστόν...;»³³.

Ἀνέκαθεν ἓνα εἰδοποιὸ γνώρισμα τῶν Ἀγίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἰδιαίτερος τῶν μοναχῶν καὶ ἀσκητῶν ἦταν ἡ οἰκειότης καὶ ἡ φιλία μὲ τὴ φύσι. Χαρακτηριστικὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι τὰ τόσον πολὺ ἀναγινωσκόμενα στὸ Ἅγιον Ὄρος ἀρχαῖα ἀσκητικὰ κείμενα (Λειμωνάριον - Βίος Μ. Ἀντωνίου κ.λπ.). «Οἱ μοναχοὶ σνηθίζουσιν νὰ τρέφουσιν τὰ πουλιὰ, τὰ ζῶα, ἀκόμη καὶ τὰ μυρμηγκία. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουσιν φιλικὰς σχέσεις καὶ μὲ τὰ θηρία τῆς ἐρήμου». Εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος «ἀποκτᾷ τὴν καθαρότητα, ἀναγινώσσομεν εἰς τὰ Ἀποφθέγματα τῶν Πατέρων, τὰ πάντα ὑποτάσσονται, ὅπως εἰς τὸν Ἀδὰμ μέσα εἰς τὸν Παράδεισον, πρὶν ἀπὸ τὴν παράβασιν τῆς ἐντολῆς»³⁴.

Ὅλοι οἱ εὐλαβεῖς προσκνητῆς, οἱ ὅποιοι ἔχουσιν τὴν εὐτυχία νὰ βιώνουν μερικὲς ἡμέρες τὴν ἀναγωγικὴ καὶ μυσταγωγικὴ λατρευτικὴ ἀτμόσφαιρα τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ νὰ περιπλανῶνται «κεκαθαρόμεναι διανοοίαις» στὰ παραδεισένια τοπία τοῦ Ἄθω,

33. Νικοδήμιος Ἀγιορείτου. Πνευματικὰ γυμνάσματα, ἐκδοσις τρίτη, 1895, σ. 358.

34. Β. Ἐρῶστοι. «Χορευέτω ἡ φύσις», περ. «Ἀκτίνες», Ἀπρίλιος 1961, σσ. 138-139.

Ἡ Ὁρθόδοξη πνευματικότητα ὡς ἀπάντησι στό «πρόβλημα» τῶν ναρκωτικῶν

Πολὺ εὐστοχα ἓνας σύγχρονος Ὁρθόδοξος ἐκκλησιαστικὸς ἠγέτης παρατήρησεν, ὅτι «ἴσως οἱ περισσότεροὶ χαμένοι ἀπὸ τὸν κατακερματισμὸ καὶ τὴν παρακμὴ τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ τῆς ἠθικῆς εἶναι τὰ παιδιὰ μας. Μὲ τὴν σχεδὸν ἐγκληματικὴ ἀμέλειά μας ἔχουμε καταληστέψει τὰ ἀναφαίρετα πνευματικὰ τους δικαιώματα»¹.

Ἡ διαπίστωση αὐτὴ ἀποτυπώνει τὴν τραγικό-

Τοῦ Ἀρχιμ. κ. **Αὐγουστίνου Γ. Μύρου**
Δρος Θεολογίας, Φιλολόγου, Ἱεροκήρυκος

τητα, ποὺ βιώνουν οἱ σύγχρονοι νέοι, μαζί μὲ τὴν βασικὴ γενεσιουργὸ τῆς αἰτία, καὶ ἰσχύει κατ' ἐξοχὴν γιὰ τὸ λεγόμενο «πρόβλημα» τῶν ναρκωτικῶν. Εἰδικώτερα γι' αὐτό, ἡ τραγικότητα δὲν περιορίζεται στὸ γεγονὸς τοῦ θανάτου ἢ ἔστω τῶν πολλῶν θανάτων, ὅπως θὰ πίστευαν πολλοί. Θάνατοι νέων ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα πολυπληθέστεροι, ἀναφέρονται συχνὰ στὰ πεδία τῶν μαχῶν γιὰ τὴν υπεράσπιν τῆς πατρίδος, καθὼς καὶ στὰ μαρτυρολόγια τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ὁμολογία τῆς πίστεως, ἀλλὰ ἐκεῖ οὔτε διανοοῦμαστε νὰ ὀμιλήσουμε γιὰ τραγικότητα.

Γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἡ τραγικότητα στὴν περίπτωσι τῶν ναρκωτικῶν ἔχει σχέσι κυρίως μὲ τὴν προσβολή, τὴν ὑποδούλωσι καὶ τὴν

καταρράκωσι τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου. Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ καταδεικνύεται καλύτερα ἀπὸ τὴν ἀπάντησι ποὺ δίνουμε στὸ ἐρώτημα: Ποιὸς εἶναι ὁ συγκεκριμένος χρήστης ναρκωτικῶν οὐσιῶν, ἢ, αὐτὸς ποὺ χθές, προχθές, βρέθηκε νεκρὸς μὲ μία σύριγγα στὸ χέρι; Δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα ἄτομο τῆς κοινωνίας μας ποὺ ἀντιπροσωπεύει ἓναν αὔξοντα ἀριθμὸ στὸ ληξιαρχεῖο τοῦ δήμου ἢ στὸ φορολογικὸ μητρώο τοῦ κράτους ἢ στὴ σειρὰ ποὺ πέθανε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ ἔτους, ὅπως συνήθως ἀνακοινῶνεται ἀπὸ τὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐπικοινωνίας. Εἶναι ἡ καρδιά, ἡ ἀνάσα μιᾶς συγκεκριμένης μάνας εἶναι τὸ στήριγμα ἑνὸς συγκεκριμένου πατέρα εἶναι ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐλπίδα κάποιων συγκεκριμένων φίλων. Πέρα ἀπὸ αὐτό, γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία, εἶναι ἓνα παιδί τοῦ Θεοῦ πλασμένο κατ' εἰκόνα Αὐτοῦ², προικισμένο μὲ τὸ αὐτεξούσιο³, προωρισμένο νὰ θεωθῆ καὶ νὰ ζῆσι αἰώνια⁴, κάποτε δὲ ἓνα μέλος τοῦ σώματός της⁵ εἶναι μιὰ ψυχὴ ποὺ ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ὅσο ἀξίζει ὁλόκληρος ὁ κόσμος⁶ καὶ γιὰ τὴν ὁποία θυσιάστηκε αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος⁷.

Οἱ διατυπώσεις αὐτὲς δὲν ἀποτελοῦν φραστικὰ πυροτεχνήματα, ἀλλ' αὐτὴ τὴν πεμπουσία τῆς Ὁρθόδοξου ἀνθρωπολογίας, ἡ ὁποία στήριξε καὶ καταξίωσε τὴ ζωὴ δεκάδων γενεῶν τῶν προγόνων μας.

Ὅταν τώρα ὁ ἄνθρωπος, τὸ θεῖο αὐτὸ δημιουργήμα, κοίτεται «μοιραῖος καὶ ἄβουλος ἀντά-

1. Archbishop Iakovos, *Faith for a Lifetime* (N. York 1988), 123.

ψιθυρίζουν «ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας» καὶ νοιώθουν γιὰ τὴ φύσι ὅ,τι ἔνοιωθε καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης, ὁ ὁποῖος εἶχε δεχθῆ τίς αὔρες τῶν πνευματικῶν ἐπιδράσεων τοῦ Ἁγίου Ὁρους. «Ὁ ἅγιος — αὐτὸς — τῶν νεοελληνικῶν γραμμάτων» στὸ «μανιφέστο», τὸ ὁποῖο προτάσσει στὸν «Λαμπριάτικον Ψάλτην» του, διακηρύσσει: «Ἐν ὅσῳ ζῶ καὶ ἀναπνέω καὶ σωφρονῶ, δὲν θὰ παύσω πάντοτε νὰ ὑμνῶ μετὰ λατρείας τὸν Χριστὸν μου, νὰ περιγυρῶ μετ' ἔρωτος τὴν φύσιν»³⁵.

(Συνεχίζεται)

35. Αὐτόθι, σ. 139.

2. Γένεσις 1, 27, «Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν».

3. Γρηγορίου Νύσσης, *Κατήχησις*, 5^ο PG 45, 24Γ, «Μίμημα τῆς θείας φύσεως κατεσκευάσθη ὁ ἄνθρωπος, τοῖς τε λοιποῖς τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶ ἀντεξουσίῳ τῆς προαιρέσεως τὴν πρὸς τὸ θεῖον δασύζων ὁμοίωσιν».

4. Γένεσις 1, 26, «Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν». Πρβλ. Μ. Ἀθανασίου, *Περὶ ἐνανθρωπήσεως* 54, 3^ο PG 25, 192B, «αὐτὸς ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος ... ἐνηνθρώπησεν ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν».

5. Ὅσοι ἔχουν βαπτισθῆ ἀποτελοῦν μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Βλ. πρὸς Ρωμαίους 12, 5^ο Α' πρὸς Κορινθίους 12, 12-17^ο Πρὸς Γαλάτας 3, 27.

6. Κατὰ Ματθαῖον, 16, 26, «Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιώσῃ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;».

7. Πρὸς Ρωμαίους 14, 15^ο Α' πρὸς Κορινθίους 8, 11.

μα», όπως θα έλεγε ο Κώστας Βάρναλης⁸, «ρημαγμένη ψυχή», όπως θα την ιστορούσε ο Φώτης Κόντογλου⁹, με την όμολογία ότι «*κι έμεις ένα πρωί είχαμε κινήσει, / μόλις ο κάμπος είχε κοκκινίσει, / με μάτια που τὰ φλόγιζε ή χαρά, / κι όλοι γεροί κι άγέρωχοι σαν Κροϊσοί, / μα τὰ μεσάνυχτα είχαμε γυρίσει / με καταματωμένα τὰ φτερά*», όπως θα την κατέγραφε ο Ναπολέων Λαπαθιώτης¹⁰, περιπλανώμενος ως άσωτος «*εις χώραν μακράν*»¹¹, δοκιμάζοντας να χορτάση την υπαρξιακή του πείνα με τὰ ξυλοκέρατα τών ναρκωτικών, «*κι άλλοτε να πέφτη κάτω, να άφριξη, να τριξη τὰ δόντια του, να γίνεται ξηρός και άναίσθητος*», όπως θα τόν περιέγραφε ο ευαγγελιστής¹², τότε ή τραγικότητα τών ναρκωτικών αποκαλύπτεται στις πραγματικές της διαστάσεις.

Άνεξάρτητα από τὸ μέγεθος και τὴν ποιότητα τών τραγικών διαστάσεων, που ο καθένας μας προσδίδει στο συζητούμενο «πρόβλημα», όλοι συμφωνούμε ότι είναι επείγουσα ή ανάγκη να τὸ αντιμετωπίσουμε άμεσα και μάλιστα όρθά.

Άπό ό,τι γνωρίζω και μπορώ να αντιληφθώ, τὸ θεωρούμενο «πρόβλημα» τών ναρκωτικών αντιμετωπίζεται κατά τις τελευταίες δεκαετίες από τις σύγχρονες κοινωνίες ως πρόβλημα κατ'έξοχήν γνωσιολογικό. Γι' αυτό και οί κύριες προσπάθειες για τὴν επίλυσί του στοχεύουν στην ένημέρωσι και στην καταστολή. Όμως, ή ουσιαστική άποτυχία αὐτῶν τών προσπαθειῶν, όπως άποδεικνύει ή συνεχιζόμενη σὲ ἔξαρσι πορεία τῆς μάστιγος τών ναρκωτικών, θα έπρεπε να μᾶς οδηγήση σὲ ἄλλη κατεύθυνσι.

Νομίζω, ότι τὸ πρώτο και ουσιαστικώτερο ερώτημα, στο οποίο όφείλουμε να απαντήσουμε, είναι: Γιατί οί νέοι ζητοῦν τὸ ναρκωτικό; Εάν μπορούμε να απαντήσουμε όρθά στο ερώτημα αὐτό, τότε πιστεύω ότι κρατοῦμε στα χέρια μας τὸν μίτο τῆς Ἀριάδνης, για να μὴν περιπλανώ-

μαστε άσκοπα σὲ λαβυρινθώδεις αναλύσεις και να μὴν ἀναζητοῦμε διεξόδους ἐκεί που δὲν υπάρχουν.

Στο ερώτημά μας δίδονται, βεβαίως, απαντήσεις και είναι ποικίλες, όπως ή άγνοια, ή περιέργεια, ή μιμητισμός, ή έξοικείωσι με τὴ λήψι φαρμάκων, οί έμποροι, τὸ κέρδος, τὰ μεγάλα συμφέροντα κ.ά. Όλες αὐτὲς όμως είναι απαντήσεις που ἀναφέρονται σὲ δευτερογενείς αίτίες. Μία βαθύτερη και προσεκτικώτερη μελέτη στα ίδια τὰ θύματα τών ναρκωτικῶν δείχνει άφ'ένος μὲν τὴν ύπαρξι ένός άχανοῦς υπαρξιακοῦ κενοῦ, άφ'έτερου δὲ μία δυσαρμονία στις διαπροσωπικές σχέσεις. Είναι πάμπολλα τὰ παραδείγματα παιδιῶν που όμολόγησαν ότι κατέφυγαν στα ναρκωτικά, επειδή στερήθηκαν τὴν οικογενειακή θαλπωρή. Ὑπήρξαν και ἄλλα που είχαν στη διάθεσί τους όλα τὰ ὑλικά αγαθά, ἀλλὰ λιμοκτονοῦσαν από τὴν στέρησι τών πνευματικῶν αγαθῶν, για να ἐπαληθεῦεται ή αιώνιος ευαγγελικός λόγος, «*οὐκ ἐπ' ἄρτων μόνων ζήσεται άνθρωπος*»¹³.

Περιορίζομαι ἐδῶ να παραθέσω δύο μόνον χαρακτηριστικές μαρτυρίες: «*Ένωθα, όμολογεί νεαρή κοπέλα, τέτοια μοναξιά, συσσωρευτήκαν μέσα μου τόσα άδιέξοδα και ήταν τόσο φανερά βίαιη ή προσπάθεια του κοντινοῦ και μακρινοῦ μου κοινωνικοῦ περιβάλλοντος να με καλοπώσουν στα δικά τους καλούπια, που έπεσα εύκολα στη στημένη παγίδα τῆς ήρωίνης*»¹⁴. Και ή δεύτερη όμολογία, από ένα ἄλλο νέο: «*Όταν πέφτεις στην πρέζα ἀναζητᾶς κάτι να γεμίσει τὸ κενὸ μέσα σου... Ἡ "παραμύθα", όπως λέμε τὴν πρέζα, σου καλύπτει τὸ κενὸ και για να συνεχίσεις τὸ παραμῦθι τῆς έξευτελιζέσαι, έξαναγκάζεσαι να κλέψεις ή να χτυπήσεις φαρμακείο*»¹⁵.

Ἡ προσεκτικώτερη μελέτη μᾶς βοηθεῖ να αντιληφθοῦμε, ότι τὸ «πρόβλημα» τών ναρκωτικῶν δὲν είναι και δὲν μπορεῖ να αντιμετωπίζεται ως μεμονωμένο και ἀνεξάρτητο από τὴ γενικώτερη κατάσταση τῆς σύγχρονης κοινωνίας και του τρόπου ζωῆς τῆς. Τὸ συζητούμενο «πρόβλημα» δὲν είναι παρὰ ένα από τὰ πολλά συμπτώματα του μεγάλου άσθενοῦς, τῆς σύγχρονης κοινωνίας, τῆς όποίας ἔχει δραματικά έξασθενήσει τὸ πνευματικὸ άνοσοποιητικὸ σύστημα, ώστε να

8. Κ. Βάρναλη, *Οί Μοιραίοι*, ἐν Μ. Περάνθη, *Άνθολογία Νεοελληνικῆς Ποίησης*, σ. 490.

9. Φ. Κόντογλου, *Μυστικά άνθη* (έκδ. Ἀστήρ 1981), 109, 112.

10. Ν. Λαπαθιώτη, «Οί νικημένοι τῆς ζωῆς», *Ποήματα*, σ. 23.

11. *Κατὰ Λουκᾶν* 15, 13.

12. *Κατὰ Μάρκον* 9, 18, «*και όπου αὐτὸν καταλάβη ρίσει αὐτὸν και άφριξει και τριξει τοὺς όδόντας αὐτοῦ και ξηραίνεται*». Πρβλ. *κατὰ Ματθαῖον* 17, 15' *κατὰ Λουκᾶν* 9, 39.

13. *Κατὰ Ματθαῖον* 4, 4.

14. *Έλευθεροτυπία* τῆς 13.3.1987, σ. 18.

15. *Αὐτόθι*. Περισσότερες μαρτυρίες βλ. Γεω. Ζαμπέλη, *Στὴν κλάση τών ναρκωτικῶν*, σ. 168-198.

καθίσταται ἀνίσχυρη καὶ εὐάλωτη σὲ κάθε προσβολή.

Ἄναμφίβολα «ἐπεξεργασθήκαμε οἱ ἴδιοι τὴν καταστροφή καὶ ὑπονομεύσαμε ἀσυναίσθητα τὴν ἰδέα τοῦ ὑπερβατικοῦ καὶ μυστηριακοῦ ἀπολύτου», ὅπως ἐπισημαίνει ὁ ἀμερικανὸς συγγραφέας καὶ σκηνοθέτης Frank Schaeffer, ὁ ὁποῖος ὑστερα ἀπὸ 14χρονη προσωπικὴ πάλη καὶ ἔρευνα τῶν πηγῶν κατέληξε τὸ 1990 νὰ γίνη Ὁρθόδοξος. Καὶ ἐπιμένει: «Πιστεύω ὅτι τὸ βασικὸ ἠθικὸ πρόβλημα τῆς σύγχρονης Ἀμερικῆς εἶναι ὅτι ἀναζητοῦμε πολιτικές, ψυχολογικὲς ἢ ἐπισημονικὲς λύσεις, ἐκεῖ ὅπου στὴν πραγματικότητα τὰ προβλήματα εἶναι ἠθικοθρησκευτικά»¹⁶. «Τὰ προβλήματά μας δὲν θεωροῦνται πλέον ὡς συνάρτησι τῆς ἀμαρτωλῆς συμπεριφορᾶς μας, καὶ πολὺ περισσότερο δὲν ἐκφράζουν τὴν ἠθικὴ ὑπευθυνότητα ἀπέναντι στὸν Θεὸ καὶ στὸν Νόμο του»¹⁷... «Ἡ τάξι τῶν εἰδημόνων μας ἐπιχειρεῖ ἀκόμη πιὸ τολμηρὰ νὰ θεραπεύσει τίς καιρικές παθολογικὲς καταστάσεις τῆς κοινωνίας, στὴ δημιουργία τῶν ὁποίων συχνὰ ἔχει συμβάλει ἡ ἴδια»¹⁸. Καὶ καταλήγει ὁ μεταστραφεὶς στὴν Ὁρθοδοξία διανοητής: «Ἐμεῖς γνωρίζουμε ποιὸς πολιτισμὸς ἔφερε τὴ νομιμοποίηση τῶν ναρκωτικῶν καί, ἀκόμη, γνωρίζουμε ποιὸι πανηγύρισαν γιὰ τὴ χρῆση τῶν ναρκωτικῶν ὡς ἓνα εἶδος νομιμοποιημένου τρόπου ζωῆς»¹⁹.

Ἡ ἀνάλυσι αὐτὴ τοῦ «προβλήματος» τῶν ναρκωτικῶν τὸ ἀναδεικνύει ὡς κατ' ἔξοχὴν ὑπαρξιακὸ πρόβλημα. Δὲν εἶναι δὲ καθόλου τυχαῖο τὸ ὅτι ἡ κατάστασι κάτω ἀπὸ τὴν ἐπήρεια τοῦ ναρκωτικοῦ περιγράφεται ὡς «παράδεισος», ἐνῶ ἡ πρῆξα στὸ λεξιλόγιό τῶν ναρκομανῶν λέγεται «παραμύθα», μία παραφθορὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς λέξεως «παραμυθία», ποὺ σημαίνει παρηγορία²⁰. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, βεβαίως, ἐκφράζεται ἀσυναίσθητα ὁ ἐσχατολογικὸς προσανατολισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ μύχιος πόθος του νὰ ἐπανέλθῃ στὸ χαμένο παράδεισο, ὅπου πλάσθηκε ἀπὸ τὸν Δημιουργό. Ἐπειδὴ, ὁμως, ἀγνοεῖ ἢ δὲν θέλει νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν κανονικὸ καὶ δύσκολο ἀσκητικὸ δρόμο, ποὺ ὁδηγεῖ σ' αὐ-

τόν, καταφεύγει στὴν εὐκόλη λύσι τῶν τεχνητῶν παραδείσων.

Αὐτὸ ἀσφαλῶς εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς γενικώτερης φιλοσοφίας, ποὺ ἐπικρατεῖ στὸν σύγχρονο κόσμο, καὶ εἰδικώτερα τῆς ἀρχῆς τῆς ἡσσονος προσπαθείας, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία κύριο μέλημά μας εἶναι νὰ βροῦμε τὸν τρόπο νὰ ἀπολαύσουμε τὴ μεγίστη δυνατὴ εὐδαιμονία μὲ τὸ μικρότερο δυνατὸ κόστος. Στὸ τέλος, ὁμως, τὰ πράγματα ἀντιστρέφονται καὶ πληρώνουμε τὸ μεγαλύτερο τίμημα γιὰ τὴν μεγαλύτερη ἐξάθλιωσι!

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἔχει μία πολὺ διαφορετικὴ θεώρησι γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸ νόημα τῆς ζωῆς του ἀπὸ ἐκείνην τοῦ συγχρόνου μας κόσμου. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πρόσωπο, ποὺ σημαίνει κάτι πολὺ περισσότερο ἀπὸ ἀντικείμενο ἢ ἄτομο. Ὁ ἄνθρωπος δημιουργεῖ σχέσεις καὶ ἔχει τὴν ἀνάγκη νὰ κοινωνῇ μὲ ἄλλα πρόσωπα καὶ ἰδιαίτερα μὲ τὰ πρόσωπα τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ. Ἡ ζωὴ, ἐπίσης, ὅπως κατανοεῖται ἀπὸ τοὺς Πατέρες καὶ τοὺς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι δωρεὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποτελεῖ ἀνεξιχνίαστο μυστήριον²¹. Κύριος σκοπὸς τῆς δὲν εἶναι ἡ εὐημερία, πολὺ δὲ περισσότερο τὸ κυνήγι τῆς εὐτυχίας, ἀλλὰ ὁ ἁγιασμὸς καὶ ἡ θέωσι, ποὺ πρακτικὰ ἐπιτυγχάνεται μέσα στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ ὑπαρξιακὸς χώρος, τὸ ζῶν Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ὅπου πραγματώνεται μία συγκεκριμένη σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ὅπως χαρακτηριστικὰ τονίζει ὁ μεγαλύτερος Ὁρθόδοξος θεολόγος τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ὁ π. Γεώργιος Φλορόφσκυ, «μέσα στὴν Ἐκκλησία ἡ ἀνθρωπότητα περνᾷ σ' ἓνα ἄλλο ἐπίπεδο, ἀρχίζει ἓναν καινούργιο τρόπο ὑπάρξεως. Μία νέα ζωὴ γίνεται δυνατὴ, μία ζωὴ ἀληθείας, ὀλοκληρωμένη, πλήρης, καθολικὴ, μὲ τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος καὶ τὸν σύνδεσμο τῆς εἰρήνης»²². Ἔτσι, ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου συνδέεται μὲ τὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ μέσῳ τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας.

(Συνεχίζεται)

16. Frank Schaeffer, *Dancing Alone*, (Holy Cross Orthodox Press 1994), σ. 10.

17. *Αὐτόθι*, σ. 12.

18. *Αὐτόθι*, σ. 28.

19. *Αὐτόθι*, σ. 29.

20. *Α' πρὸς Κορινθίους* 14, 3, «ὁ δὲ προφητεῖων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν».

21. Ἁγίου Εἰρηναίου, *Κατὰ αἰρέσεων*, 4, 20· PG 7, 1036A. «Ἡ ὑπαρξις τῆς ζωῆς ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ περιγίνεται μετοχής».

22. Γ. Φλορόφσκυ, *Ἁγία Γραφή, Ἐκκλησία, Παράδοσις* (ἐκδ. Π. Πουρναρᾶ 1991), σ. 53.

«ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ»

(Εἰκόνες ἀπὸ τὸ Σινᾶ - Λιμάνια καὶ καρᾶβια στὸ Βυζαντινὸ Μουσεῖο -
Βυζαντινὲς εἰκόνες τοῦ Δομήνικου Θεοτοκόπουλου)

Μετὰ τὴ θριαμβευτικὴ παρουσία της στὸ περιφημὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης, νὰ ποῦ ἡ Δόξα τοῦ Βυζαντίου μᾶς ἐπισκέφθηκε καὶ στὴν Ἀθήνα. Καὶ ὑπῆρξε πράγματι λαμπρὴ ἢ πρωτοβουλία τοῦ ἀνακαινισμένου Μουσείου Μπενάκη καὶ τῆς Ἱερᾶς βυζαντινῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τοῦ Θεοβάδιστου Ὁρους Σινᾶ νὰ στεγαστεῖ γιὰ ἓνα χρονικὸ

Τοῦ **I. Μ. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ**

Διευθυντῆ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀλήθειας»
καὶ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν

διάστημα ἀπὸ τὶς 17 Σεπτεμβρίου ὡς τὶς 14 Ὀκτωβρίου σὲ μιὰ πτέρυγα τοῦ μουσείου οἱ εἰκόνες καὶ ὁ χειρόγραφος κώδικας, μὲ τὰ ὁποῖα συμμετέσχε τὸ μοναστήρι-ὀπισθοφυλακὴ τοῦ ὀρθόδοξου Βυζαντίου στὴ σιναιτικὴ ἔρημο στὴν παραπάνω Ἐκθεση.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ, ἡ ἑλληνορθόδοξη μονὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ἔχει διαφυλάξει περισσότερες ἀπὸ τὶς μισὲς βυζαντινὲς εἰκόνες, πού ὑπάρχουν σὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Στὸ Μουσεῖο Μπενάκη μᾶς ἦλθαν, κατὰ συνέπεια, πρὶν νὰ ἐπιστρέψουν στὸ Σινᾶ, ἐλάχιστες, ἓνα μικρὸ μόνο δείγμα ἀπὸ τὸν σπουδαῖο αὐτὸ καλλιτεχνικὸ θησαυρὸ, ἀφοῦ ὅλες-ὅλες ἐκτίθενται μιὰ εἰκόνα τοῦ τέλους 10ου - ἀρχῶν 11ου αἰῶνα κωνσταντινουπολίτικου ἐργαστηρίου (τέμπερα καὶ φύλλο χρυσοῦ σὲ ξύλο) σχ. 43X33,1 ἐκ. μὲ τὸν Ἅγιο Νικόλαο Ἐπίσκοπο Μύρων τῆς Λυκίας τὸν θαυματουργό, ἄλλη εἰκόνα ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη τοῦ δευτέρου μισοῦ τοῦ 12ου αἰ. (τέμπερα καὶ φύλλο χρυσοῦ σὲ ξύλο) σχ. 37,5X30,7 ἐκ. μὲ τὸ ἐν Χώνας θαῦμα τοῦ Ἀρχάγγελου Μιχαήλ, μιὰ τρίτη φιλοτεχνημένη εἴτε στὸ Σινᾶ εἴτε στὴν Κωνσταντινούπολη περὶ τὸ 1080 ὡς τὸ 1130 (τέμπερα σὲ ξύλο) σχ. 48,5X41,2 ἐκ. μὲ τὴ Θεοτόκο ἔνθρονη, πού τὴν περιβάλλουν Προφῆτες καὶ Ἅγιοι, μιὰ τέταρτη ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη ἢ τὸ Σινᾶ (τέμπερα σὲ ξύλο) σχ. 28,2X21,6 ἐκ. μὲ τὴ Σταύρωση, πού τὴν περιβάλλουν Ἅγιοι, Ἀπόστολοι κ.λπ., μιὰ πέμπτη, πού

τὴ ζωγράρισαν εἴτε στὴν Κωνσταντινούπολη εἴτε στὸ Σινᾶ τοῦ τέλους τοῦ 12ου αἰ. (τέμπερα σὲ ξύλο) σχ. 61X42,2 ἐκ., ἡ περιφημὴ εἰκόνα τῆς Οὐρανοδρόμου Κλίμακος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Σιναΐτη ἀπὸ τὸ Σινᾶ ἢ τὴν Κωνσταντινούπολη τοῦ τέλους ἐπίσης τοῦ 12ου αἰ. (τέμπερα σὲ ξύλο) σχ. 41,1X29,5 ἐκ., τὸ ἐπιστύλιο τέμπλου μὲ παραστάσεις τῆς Δέησης καὶ τοῦ Δωδεκαόρτου μὲ τὴ Βάπτιση, τὴ Μεταμόρφωση, τὴ Δέηση (ὁ Χριστὸς μὲ τὴν Παναγία καὶ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο), τὴν Ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου καὶ τὴ Βαΐοφόρο, φιλοτεχνημένη ὀπωσδήποτε στὸ Σινᾶ περὶ τὸ 1200 (τέμπερα σὲ ξύλο) σχ. 38,7X152,3 ἐκ., ἡ εἰκόνα μὲ τὸν πανέμορφο ἱερατικὸ Ἅγιο Παντελεήμονα καὶ σκηνὲς τοῦ βίου του πιθανότατα ἔργο τοῦ Σινᾶ (τέμπερα καὶ φύλλο χρυσοῦ σὲ ξύλο) σχ. 102X72 ἐκ. καὶ μιὰ ἀκόμη, ἡ πασίγνωστη μὲ τὸν Μωυσὴ μπρὸς στὴ Φλεγόμενη Βάτο φιλοτεχνημένη στίς ἀρχὲς τοῦ 13ου αἰ. μᾶλλον στὴ μονὴ Σινᾶ (τέμπερα καὶ φύλλο χρυσοῦ σὲ ξύλο) σχ. 92X64 ἐκ. Δηλ. 9 συνολικὰ εἰκόνες μαζὶ μὲ τὸ ἰσορημένο (εἰκονογραφημένο) χειρόγραφο τοῦ 12ου αἰ. (περὶ τὸ 1150) μὲ τὶς Ὀμιλίες τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, 437 φύλλα (τέμπερα καὶ φύλλο χρυσοῦ) σχ. 32,3X25,4 ἐκ. Στὴ μονὴ Σινᾶ τὸ πῆγε τὸ 1550 ἀπὸ τὴν Κρήτη ὁ μοναχὸς Γερμανός. Πρόκειται ὅμως γιὰ ἔργα ὑψηλῆς ποιότητος καὶ ἐξαιρετικῆς τέχνης, πραγματικὰ ἀριστουργήματα, πού ἐκτέθηκαν μὲ τὴν πιὸ προχωρημένη ἀντίληψη τῆς σύγχρονης μουσειολογίας, μαζὶ μὲ χαρακτηριστικὲς φωτογραφίες καὶ γκραβούρες τῆς μονῆς καὶ ἄλλα κατατοπιστικὰ στοιχεῖα.

Στὰ πλαίσια τῆς Ἐκθεσης, στὰ ἐγκαίνια τῆς ὁποίας παρέστησαν πολλὲς προσωπικότητες τοῦ δημόσιου βίου, ὅπως ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ Πρωθυπουργός, ὁ Ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ, ὁ πρ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Ἰάκωβος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Σινᾶ καὶ πολλοὶ Ἱεράρχες, ὁ Πρόεδρος τῆς Κύπρου καὶ σημαντικοὶ ἐκπρόσωποι ἀπὸ τὸν χῶρο τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς Τέχνης, ἔγιναν ὀμιλίες ἀπὸ εἰδικοὺς Καθηγητὲς Πανεπιστημίου καὶ ἐρευνητὲς καὶ ὀργανώθηκε Ἐκπαιδευτικὸ Πρόγραμμα μὲ τὸν τίτλο

«Άκολουθώντας τὰ βήματα τοῦ Μωϋσῆ - Γνωριμία μὲ τοὺς θησαυροὺς τῶν μεσοβυζαντινῶν χρόνων ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης στὸ Σινᾶ» (τὸ σχετικὸ ἔντυπο ἐπιμελήθηκε ἡ κ. Μαρία - Χριστίνα Γιαννουλάτου.

* * *

Στὸ Βυζαντινὸ Μουσεῖο τῆς Ἀθήνας, πού ὅπως τὸ Μουσεῖο Μπενάκη, βρίσκεται κι αὐτὸ στὴ λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας καὶ ἐπεκτείνεται, ὥστε νὰ λάβει τὴν ἀνάπτυξη πού ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ ἐκθέσει τοὺς θησαυροὺς του, στὶς 25 Σεπτεμβρίου, στὰ πλαίσια τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἡμερῶν Πολιτιστικῆς Κληρονομιάς, πού φέτος ἦταν ἀφιερωμένες στὰ Λιμάνια (ὁ θεσμὸς καθιερώθηκε τὸ 1991 μὲ πρωτοβουλία τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης μὲ σκοπὸ τὴν εὐαισθητοποίηση τοῦ κοινοῦ γιὰ τὴν ἐθνικὴ καὶ κοινὴ εὐρωπαϊκὴ πολιτιστικὴ κληρονομιά), ἐγκαινιάσθηκε μιὰ πολλὴ ἐνδιαφέρουσα ἐκθεση (θὰ εἶναι ἀνοιχτὴ ὡς τὶς 30 Νοεμβρίου μὲ θέμα «Λιμάνια καὶ καρᾶβια στὸ Βυζαντινὸ Μουσεῖο»). Ἐνα θέμα, πού ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴ πλευρὰ του, συνδέεται μὲ τὴ ναυτοσύνη τοῦ Γένους.

Τὰ ἐκθέματα εἶναι μεταβυζαντινὲς εἰκόνες, χαλκογραφίες, λιθογραφίες, φωτογραφίες ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖο Λαμπράκη, ἐλάσματα ἀπὸ ἐπενδύσεις («πουκάμισα») εἰκόνων καὶ τηνιακοὶ φεγγίτες, καθὼς καὶ ὀρισμένα κεραμικά.

Πολλοὶ τύποι καρᾶβιῶν, περιστατικὰ τοῦ ναυτικοῦ βίου, ναυάγια, θαύματα, πολιτεῖες μὲ τὰ λιμάνια καὶ τοὺς ταρσανάδες τους προβάλλονται ὑποδειγματικὰ στὴν ἐκθεση αὐτή, πού ἔστησε μὲ πολλὴ μεράκι τὸ Βυζαντινὸ Μουσεῖο σὲ συνεργασία μὲ τὴ Διεύθυνση Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Μνημείων τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ.

Ἀνάμεσα στὶς 28 μεταβυζαντινὲς εἰκόνες περιλαμβάνονται τοῦ Ἁγίου Νικολάου μὲ σκηνὲς τοῦ βίου του τέλους 15ου - ἀρχῶν 16ου αἰ. σχ. 42,1X42,1 ἐκ., μὲ τὸ ἴδιο θέμα τοῦ 17ου αἰ. σχ. 36,5X46 ἐκ., τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγήτριας μὲ παραστατικότερη σκηνὴ ναυαγίου τοῦ 17ου αἰ. σχ. 45X33 ἐκ. (ἡ Διευθύντρια τοῦ Μουσείου κ. Χρ. Μπαλτογιάννη ἐπισημαίνει πολλὰς ὁμοιότητες τῆς μὲ τὴν τέχνη τοῦ γνωστοῦ Ἁγιογράφου Θεόδωρου Πουλᾶκη), τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Ἐρημίτη μὲ σκηνὲς τοῦ βίου του β' μισοῦ τοῦ 17ου αἰ. σχ. 93X67 ἐκ., μὲ τὸ ἴδιο θέμα τοῦ τέλους τοῦ 17ου - ἀρχῶν 18ου αἰ. σχ. 40X33 ἐκ. καὶ μιὰ τρίτη τῶν ἀρχῶν τοῦ 18ου αἰ. σχ. 31X43

ἐκ., τῆς Ἁγίας Θεοδώρας τοῦ Ἐμμανουὴλ Τζάνε (1671) σχ. 36,8X49,3 ἐκ., τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ σκηνῶν τοῦ βίου του, ἔργον τοῦ Ἰωάννη Μόσχου τοῦ τέλους 17ου - ἀρχῶν 18ου αἰ. σχ. 74X50 ἐκ. μὲ ὀλοζώντανες ναυτικὲς σκηνές, τοῦ Ὁράματος τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου τοῦ Στυλιανοῦ Σταυράκη (1746) σχ. 84,5X72 ἐκ. μὲ πανοραμικὴ ἀπεικόνιση τῆς Βασιλεύουσας (Κωνσταντινούπολης), τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ ἀμπελώνα τῆς χήρας καὶ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων του 17ου αἰ. σχ. 41X33 ἐκ., τῆς Παναγίας Πλατυτέρας, τοῦ Ἀρχάγγελου Μιχαὴλ καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ β' μισοῦ τοῦ 17ου αἰ. σχ. 36X28,5 ἐκ. μὲ ἀνατίναξη καρᾶβιοῦ μὲ βενετσιάνικη σημαία, Δέησης τοῦ 18ου αἰ., σχ. 32,5X27 ἐκ. μὲ ἀναθηματικὴ σκηνὴ μπρὸς στὸ κάστρο τῆς Κιμῶλου (ἀντὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Προδρόμου ὑπάρχει στὴ Δέηση ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος), τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνα μὲ τοὺς δύο ἄλλους Ἁγίους τῶν Ἑπτανήσων Διονύσιο καὶ Γεράσιμο (1782), σχ. 55,5X66 ἐκ., καὶ ἀπεικόνιση θανατικοῦ (πανώλης), πού ἐξαφανίσθηκε μὲ θαυματουργικὴ ἐπέμβαση τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνα, ἄλλη μὲ ἕτερο θαῦμα τοῦ ἴδιου Ἁγίου τοῦ τέλους τοῦ 17ου αἰ. σχ. 21,5X32 ἐκ., πού δείχνει ὅτι καὶ ὁ Ἅγιος αὐτὸς θεωρεῖται προστάτης τῶν ναυτικῶν, ὅπως καὶ ἀπὸ ἄλλες εἰκόνες του, κ.ἄ.

* * *

Στὴν ἴδια πάντα λεωφόρο, καὶ συγκεκριμένα στὸ Μέγαρο Μουσικῆς ὁργανώνεται ἀπὸ τὶς 22 Σεπτεμβρίου ὡς τὶς 7 Νοεμβρίου Ἐκθεση μὲ Εἰκόνες τῆς Συλλογῆς Βελιμέζη καὶ τὶς Βυζαντινὲς εἰκόνες τοῦ μεγάλου κρητικοῦ ζωγράφου Δομήνικου Θεοτοκόπουλου-Γκρέκο, πού προσέρχονται ἀπὸ τὴ Συλλογὴ αὐτή, τὴν Ἰ. Μητρόπολη Σύρου, τὸ Μουσεῖο Μπενάκη καὶ τὸ ἱστορικὸ Μουσεῖο Κρήτης. Οἱ εἰκόνες τοῦ σπουδαίου Ἑλληνα καλλιτέχνη εἶναι ἡ Κοίμησις τῆς Παναγίας (πρὶν τὸ 1566) σχ. 61X45, πού βρίσκεται στὸ Ναὸ τῆς Παναγίας τῶν Ψαριανῶν Ἐρμούπολης Σύρου, ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκάς, πού ζωγραφίζει τὴν Παναγία (1560-1567) σχ. 41X33 ἐκ. ἀπὸ τὸ Μουσεῖο Μπενάκη, ἡ Προσκύνησις τῶν μάγων (1560-1567) σχ. 40X45 ἐκ. ἀπὸ τὸ ἴδιο μουσεῖο, τὸ Τοπίο τοῦ Θεοβάδιστου Ὁρους Σινᾶ (1568-1570) σχ. 41X47,5 ἐκ. ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ Μουσεῖο Κρήτης (Ἡράκλειο), καθὼς καὶ τὸ Πάθος τοῦ Χριστοῦ (1566) σχ. 68,7X45 ἐκ. μὲ τὸ πλαίσιο τῆς Συλλογῆς Βελιμέζη.

Ὁ Μωϋσῆς μπρὸς στὴ Φλεγόμενη Βάτο (ἀρχές 13ου αἰ.).
Εἰκόνα Ἱ. Μονῆς Σινᾶ.

Πλαισιωμένη ἢ ἐκθεση τῶν πρώιμων αὐτῶν ἔργων τοῦ Γκρέκο, πὸν μπορεῖ νὰ ἐργάσθηκε σὲ ρωμαιοκαθολικοὺς ναοὺς τῆς Ἰσπανίας, διατήρησε ὅμως καὶ τὴν ἐλληνικὴ συνείδηση καὶ τὴν ὀρθόδοξη πίστη του, μὲ ἀξιόλογα ἔργα τῆς κορητικῆς κυρίως τέχνης ἀπὸ τὴ Συλλογὴ Βελιμέζη παρέχει τὴν εὐκαιρία στὸν ἐπισκέπτη τῆς νὰ γνωρίσει τὶς καταβολές τοῦ μεγάλου καλλιτέχνη καὶ νὰ γνωρίσει τὶς ρίζες του.

Καὶ γιὰ τὶς τρεῖς Ἐκθέσεις ἐκδόθηκαν ἰδιαίτερα ἐπιμελημένοι κατάλογοι μὲ ὑπεύθυνα ὑπομνήματα τῶν ἔργων καὶ ἀναπαραγωγές τους. Τὰ

Ἀπὸ τὸ χειρόγραφο μὲ τὶς Ὁμιλίες τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ (12ος αἰ.) τῆς Ἱ. Μονῆς Σινᾶ.

καλύτερα ἀσφαλῶς ἐνθύμια ἀπὸ τὶς Ἐκθέσεις, ἀλλὰ (τὸ σπουδαιότερο) ἀξιόλογες συμβολές στὸν χῶρο τῆς βυζαντινῆς καὶ μεταβυζαντινῆς τέχνης. Δὲν θὰ ἦταν ὑπερβολή, ἂν γράφαμε, ὅτι μέσα στὴν ἀναστατωμένη ἀπὸ τὸν «μετροπόντικα», μὲ τὸ νέφος καὶ τὰ καυσαέρια ταλαιπωρημένη καὶ ἐξουθενωμένη Ἀθήνα, ἡ λεωφόρος Βασιλίσσης Σοφίας μὲ τὶς τρεῖς Ἐκθέσεις, πὸν τῆς δίνουν αὐτὸν τὸν καιρὸ τὸν χαρακτηρισμὸ τῆς λεωφόρου τῆς βυζαντινῆς τέχνης, προσφέρει διεξόδους πνευματικῆς γαλήνης, αισθητικῆς ἀπόλαυσης καὶ καλλιτεχνικῆς ἔξαρσης.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς Θεσσαλονίκην, Ξάνθην κ.λπ.

Οἱ Ἕλληνες — ἐκ τῶν περιγραφῶν τοῦ Τύπου καὶ τῶν Ραδιοτηλεοπτικῶν προγραμμάτων — γνωρίζουν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πάσας τὰς λεπτομερείας τῆς βαθύτατα συγκινησάσης αὐτοὺς ἐπισκέψεως τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου εἰς Θεσσαλονίκην, Ξάνθην καὶ ἄλλας περιοχὰς τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Συνοπτικὸν ἀπολογισμὸν τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀναφερθοῦν καὶ σχετικὰ δημοσιεύματα τῆς «Ἐκκλησίας», παρουσίασε, πρὸ τῆς ἐκ Θεσσαλονίκης ἀναχωρήσεώς Του διὰ Κωνσταντινούπολιν, ὁ ἴδιος ὁ Σεπτὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, Ὅστις διὰ τῆς χαρακτηριστικῆς πάντοτε τὸν συναρπαστικὸν λόγον του διαυγείας, γλαφυρότητος, πηγαιότητος καὶ θερμότητος εἶπεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Εὐχαριστοῦμεν τὸν Ἅγιον Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντα ἡμᾶς καὶ χαρισάμενον εἰς ἡμᾶς τὴν ἀνεπανάληπτον ἐμπειρίαν τῆς ἐπισκέψεως τῆς ποτε συμβασιλευούσης καὶ ἤδη Πολιτιστικῆς Πρωτεύουσος τῆς Εὐρώπης, τῆς παναρχαίας καὶ σφριγηλῶς νεαζούσης Θεσσαλονίκης, τῆς προσφυγομάνας.

«Εὐχαριστοῦμεν τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ.κ. Παντελεήμονα, διὰ τὴν φιλόφρονα ἀδελφικὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης φιλοξενίαν.

«Εὐχαριστοῦμεν τὸν ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τὸν τιμῆσαντα λίαν προφρόνως τὴν ἡμετέραν μετριότητα καὶ δι' ἡμῶν τὴν Ἁγίαν Μητέρα πάντων ἡμῶν μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὡς καὶ τὴν ἐντιμον ἑλληνικὴν κυβέρνησιν.

«Εὐχαριστοῦμεν καὶ ὅλας τὰς πολιτικάς, δημοτικάς, πανεπιστημιακὰς καὶ πνευματικάς ἀρχὰς τῆς φιλοξένου καὶ φιλοχρίστου Θεσσαλονίκης, τὴν προβλεπτικὴν καὶ ὀργανωτικὴν διοίκησιν τοῦ Ὄργανισμοῦ Πολιτιστικῆς Πρωτεύουσος τῆς Εὐρώπης - Θεσσαλονίκη 1997, καὶ ἅπαντα τὸν ἱερὸν κλῆρον καὶ τὸν θεοσεβῆ λαὸν τῆς ἀκμαζούσης κατὰ πάντα

Θεσσαλονίκης διὰ τὴν πρόφρονα ὑποδοχὴν, τὰς τιμητικὰς ἐκδηλώσεις, τὴν εὐμενὴ ἀκρόασιν, τὴν δαμιλῆ φιλοξενίαν, τὴν ἐγκάρδιον φιλότητα, τὴν πολιτιστικὴν ἀνωτερότητα, τὴν λεπτοτάτην εὐαισθησίαν, καὶ ἐν γένει τὸ διακρίνον αὐτοὺς παλαιόθεν καὶ σήμερον γενναίῳ φρον πνεῦμα τῆς ἀβραμιαίας καρδίας αὐτῶν, διὰ τοῦ ὁποίου περιέβαλον τὴν ἡμετέραν μετριότητα καὶ τὴν τιμίαν συνοδείαν ἡμῶν.

»Συμπληρώσαντες τὸ ὀλιγοήμερον, ἀλλὰ πλήρες ἀγαθῶν ἐντυπώσεων πρόγραμμα τῆς ἐπισκέψεως ἡμῶν εἰς τὴν νύμφην τοῦ Θεορμαϊκοῦ, τὴν ἀκτινοβολοῦσαν ἐν πνεύματι καὶ ἐν πάσῃ ἀγαθῇ δραστηριότητι ὠραιότατην Θεσσαλονίκην καὶ τὴν κατὰ πόδας ἀκολουθοῦσαν καὶ συναγωνιζομένην ἀγαπητοτάτην Ξάνθην, ἀναχωροῦμεν μὲ τὴν καρδίαν πλήρη ἀναμνήσεων ὠραίων, συγκινητικῶν, ἀλησμονήτων.

»Ἠσπάσθημεν ἀδελφοὺς ἱεράρχας, συνδούλους ἐν τῇ διακονίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν μυστικῶν τῆς σωτηρίας. Καὶ ἐκοινωνήσαμεν πνευματικῶς μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ λίαν ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Σεραφεῖμ, ὅστις χάριτι Θεοῦ ἐνδυναμοῦται ἐν ἀσθενείᾳ. Ἀπευθύνομεν πρὸς αὐτὸν ἐγκάρδιον ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἐν ἀγάπῃ καὶ τιμῇ βαθείᾳ. Ἐπίσης, ἐδέχθημεν εὐγνωμόνως τὰς ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης μυριάδων λαοῦ, τὴν ὁποίαν ἀγάπην ἀπὸ καρδίας καὶ πολλαπλασίως ἀνταποδίδομεν» (Ἐφημ. «Νέα Μακεδονία», 3 Ὀκτ. 1997, σ. 7).

Σεβασμὸς πρὸς τὰ Λίπτυχα τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν

Ἐν τῷ περιοδικῷ «Νέμεσις» (Σεπτ. 1997) ἐδημοσιεύθη συνέντευξις τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας κ. Ἀλεξίου Β', δοθείσα εἰς τὴν λίαν γνωστὴν διακεκρίμενην δημοσιογράφον κυρίαν Λιάναν Κανέλλη. Ἐν τῇ συνεντεύξει ταύτῃ ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, ἀναφερόμενος εἰς τὸ ζήτημα τῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, εἶπεν: «Ὅσον ἀφορᾶ τῇ

συνάντησή μου με τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο, δυστυχώς, δὲν ἔλαβε χώρα στη Βιέννη, ἀλλὰ εἶχαμε ἀλληλογραφία μετὰ τὴ Βιέννη, στὴν ὁποία καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρὲς τονίζεται ἡ διάθεση, χωρὶς ἄλλο, νὰ συναντηθοῦμε, καὶ αὐτὴ ἡ συνάντηση θὰ πραγματοποιηθεῖ τὸν Σεπτέμβριο. Ἡ συνάντηση θὰ γίνεῖ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κρουαζιέρας στὴ Μαύρη Θάλασσα, μετὰ τὴν εὐκαιρία ἑνὸς συνεδρίου γιὰ τὴν οἰκολογία. Ὅταν τὸ πλοῖο θὰ βρῖσκεται στὴν Ὀδησσό, θὰ συναντηθοῦμε καὶ θὰ ἔχουμε τὴν εὐκαιρία νὰ μιλήσουμε γιὰ ὅλα τὰ θέματα, τὰ ὁποία μᾶς ἀπασχολοῦν» (Σ.Σ. Ἦδη ἐπραγματοποιήθη ἐν πλῶ τὸ Συνέδριον τοῦτο καὶ ἐγένετο ἡ συνάντησις τῶν δύο Πατριαρχῶν).

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἁγιώτατος Πατριάρχης κ. Ἀλέξιος Β', ἀπαντῶν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς κ. Κανέλλη ὑπόμνησιν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας κατηγορεῖται «ὅτι θέλει νὰ γίνεῖ ἡ περιφημὴ Τρίτη Ρώμη», ἐπεσήμανε μετὰ κρουσταλλίνης διαυγείας τὰ ἐξῆς: «Ἐμεῖς πάντοτε σεβόμαστε καὶ ἐφαρμόζουμε αὐστηρὰ τὸ δίπτυχο πὸν διέπει τὶς Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίαι καὶ μετὰ τὸ δίπτυχο πορευόμαστε, σύμφωνα μετὰ τὸ ὁποῖο ὅλες οἱ Ἐκκλησίαι οἱ Ὀρθόδοξες εἶναι ἴσες καὶ, βάσει τοῦ διπτύχου, πρώτη Ἐκκλησία εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

»Ἡ Ρωσικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι κατὰ σειρὰν ἡ πέμπτη Ἐκκλησία στὸ δίπτυχο τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν...

»Στὸν Ἀρχιεπίσκοπο (Ἀθηνῶν), στὴν ἐπιστολὴ τὴν ὁποία τοῦ ἀπέστειλα, εὐχήθηκα θάρρος, κουράγιο... Καὶ ἀπὸ ψυχῆς εὐχομαι ὁ Θεὸς νὰ τοῦ χαρίσει χρόνια, γιὰ νὰ συνεχίσει αὐτὸ τὸ θεάρεστο ἱεραποστολικό του ἔργο.

»Σὲ ὅλο τὸν ἑλληνικὸ λαό, τὸν ὁποῖο πάρα πολὺ ἀγαπῶ, εὐχομαι καὶ εἰρήνη καὶ εὐδαιμονία καὶ εὐλογία. Παλαιότερα, ἴσως νὰ μὴ συνειδητοποιούσαμε ὅλοι, λόγῳ τοῦ κομμουνισμοῦ, ὅτι εἴμαστε ὁμόδοξοι, τῶρα ὀλοένα καὶ περισσότεροι καταλαβαίνουμε ὅτι εἴμαστε καὶ ὁ ρωσικὸς καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὁμόδοξοι. Κατὰ συνέπεια, ἀδελφοὶ λαοί».

Ἔχομεν ἀνάγκην

«διδασκάλων τῆς τέχνης τῆς ζωῆς»

Ὡς ἐπεσημάνθη εἰς τὸν Τύπον καὶ ἰδιαιτέ-

ρως εἰς Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν περιοδικόν, ἡ σύζυγος τοῦ Προέδρου τῶν ΗΠΑ Χίλαρι Κλίντον, ἀναφερομένη ἐν συνεντεύξει αὐτῆς εἰς τὰς συνθήκας διαβιώσεως τῶν παιδιῶν, ὠμίλησε περὶ «πορτρέτου ἀθλιότητος», διότι ὡς αὕτη εἶπεν, «τὸ 30% τῶν μικρῶν Ἀμερικανῶν ἔχουν ἀνύπαντρους γονεῖς, τὰ μισὰ εἶναι παιδιὰ μητέρων πὸν ἐπιστρέφουν στὴν ἐργασία τοὺς προτοῦ συμπληρωθῆ ἕνας χρόνος ἀπὸ τὸν τοκετό... Οἱ μισοὶ ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς, πὸν παντρεύονται καὶ ἀποκοτῶν παιδιὰ, κάποια στιγμὴ παίρνουν διαζύγιο. Γιὰ πάρα πολλὰ ἄτομα ὁ γάμος εἶναι κάτι πὸν μοιάζει περισσότερο μετὰ “διασκεδαστικὴ ἀπασχόληση” καὶ ὄχι μετὰ δέσμευση ζωῆς. Εἶναι μιὰ φάση ζωῆς καὶ ὄχι μιὰ σχέση ἐμπιστοσύνης. Πιθανῶς τὸ καλύτερο πράγμα τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ κἀνῃ μιὰ ὀργανωμένη κοινωνία εἶναι νὰ καταστήσῃ καὶ πάλι τὸν τίτλο τοῦ “γονέα” τίτλο τιμῆς. Καμιὰ ἐργασία δὲν εἶναι πῶς σημαντικὴ ἀπὸ αὐτὴν καὶ ὅμως καμιὰ ἄλλη ἐργασία δὲν θεωρεῖται τόσο “δεδομένη”. Διδάσκουμε τὶς ἱκανότητες πὸν ἀπαιτοῦνται γιὰ μιὰ ἐργασία χωρὶς νὰ μαθαίνουμε τὶς ἱκανότητες πὸν ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴ ζωὴ» (U.S. News).

Εἶναι ἀνησυχητικόν, ὅτι καὶ ἐν Ἑλλάδι ἤρξαντο ἀυξανόμενοι οἱ ἀριθμοὶ τῶν διαλυμένων οἰκογενειῶν καὶ τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα δὲν γνωρίζουν τὴν θαλπωρὴν τῆς ὑγιοῦς οἰκογενείας. Εἶναι καιρὸς νὰ προβληματισθοῦν καὶ νὰ συντονίσουν τὰς προσπάθειαις τῶν πάντες οἱ παράγοντες τοῦ μορφωτικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου, διὰ νὰ γίνῃ συνειδητὸν ὅτι «εἰς διδάσκαλος τῆς τέχνης τῆς ζωῆς ἀξίζει περισσότερον παρὰ χίλιοι γραμματοδιδασκαλοὶ». Τοιοῦτοι διδάσκαλοι εἶναι μόνον οἱ ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τοῦ ἑλληνορθοδόξου παιδαγωγικοῦ ἰδεώδους.

«Εἰρήνη καὶ ἀγάπη»

Τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ συγκινήσεως ἀνέγνωσεν εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀναμνήσεις καὶ ὁμολογίας τοῦ ἐπισκεψαμένου τὴν Ἑλλάδα Τσάβλς Ντιούκ, ὁ ὁποῖος τὸ ἔτος 1972 ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας ἐπὶ τῆς σελήνης καὶ ἐβάδισεν ἐπ' αὐτῆς ἐπὶ 20 ὥρας. Ὁ διαπρεπὴς «βετεράνος τῶν αἰθέρων», ἐξιστορῶν τὴν μεγάλην

«περιπέτειαν» αὐτοῦ, εἶπεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὅτι εἶδεν ἐκ τοῦ μακρόθεν τὴν γῆν «σὰν ἓνα διαμάντι στὸ Σύμπαν, μὲ τρία χρώματα, μπλὲ ἀπὸ τὶς θάλασσες, καφεὲ ἀπὸ τὴ στεριά καὶ ἄσπρο ἀπὸ τὰ χιόνια καὶ τὰ σύννεφα».

Ἀναφερόμενος ἔπειτα εἰς τὸν χριστιανικὸν προσανατολισμὸν του, ἐπεσήμανε: «Κάθε στόχο μου τὸν πέτυχα μὲ σκληρὴ δουλειά, ἀλλὰ τελικὰ εὐκόλα. Πίστευα, ὅτι εἶχα ιδιαίτερες ἰκανότητες γιὰ ἐπιτυχίες. Ἀργότερα, ὅμως, κατάλαβα ὅτι ὁ Θεὸς εἶχε γιὰ μένα ἓνα ἐκπληκτικὸ σχέδιο καὶ ἐγὼ βάδισα στὸ σχέδιό Του γιὰ τὴν ζωὴ μου. Σκέφθηκα ὅτι ὅλοι εἴμαστε ἓνα στὸ διαστημὸπλοιο Γῆ καὶ ἔπρεπε νὰ μάθουμε νὰ ἀγαπάμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, ἔτσι ὥστε νὰ μπορέσουμε νὰ λύσουμε τὰ προβλήματα τοῦ πλανήτη μας... Προσπάθησα νὰ κάμω κάτι μεγάλο μὲ τὶς δικές μου δυνάμεις. Γιὰ 6 χρόνια ταξίδεψα στὶς ΗΠΑ καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμον, συμμεριζόμενος αὐτὴ τὴν ὄραση, τὴν ὄραση τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης. Τὸ ἐννοοῦσα αὐτὸ μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά, ὅσο ὅμως περισσότερο μιλοῦσα τόσο καταλάβαινα ὅτι δὲν ὑπῆρχε εἰρήνη στὸν κόσμον. Ἐβλεπα τὸ ἓνα ἔθνος νὰ εἶναι ἐναντίον τοῦ ἄλλου, πατέρες ἐναντίον τῶν παιδιῶν τους, οἰκογένειες ἐναντίον οἰκογενειῶν, θρησκείες ἐναντίον θρησκειῶν κ.ἄ. Ὅμως, εἶχα ἓνα βασικὸ πρόβλημα. Δὲν εἶχα εἰρήνη στὴ δική μου τὴ ζωὴ καὶ δὲν μπορούσα νὰ ἀγαπήσω. ἀκόμη καὶ τὴ σύζυγό μου, τὴ μητέρα τῶν παιδιῶν μου. Ἡ γυναίκα μου δὲν ἀγαποῦσε ἀκόμη καὶ τὸν ἑαυτὸ της καὶ εἶχε ἀποφασίσει νὰ αὐτοκτονήσει. Εἶχαμε τὰ πάντα: Φῆμη, πολλὰ λεφτὰ καὶ ἀφθονα ὑλικά ἀγαθά. Εἶχαμε ὅλα ὅσα θὰ μπορούσαν νὰ μᾶς κάνουν εὐτυχισμένους, κι ὅμως δὲν εἶχαμε τὰ οὐσιώδη: Εἰρήνη καὶ ἀγάπη!» (Ἐφημ. «Ἐλεύθερος Τύπος», 23 Σεπτ. 1997, σ. 32).

«Στὸ Διάστημα δὲν βρῆκα τὸν Θεό.

Τὸν βρῆκα ὅμως στὴ Γῆ»

Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἱεραποστολικῶς ὁμολογῶν τὴν χριστιανικὴν πίστιν του ἀστροναύτης εἶπε χαρακτηριστικῶς καὶ τὰ ἐξῆς: «Στὸ Διάστημα δὲν βρῆκα τὸν Θεό. Τὸν βρῆκα ὅμως μέσα στὴν Ἁγία Γραφή, 6 χρόνια μετὰ πού γύρισα ἀπὸ τὴ Σελήνη. Εἶμαι πολὺ χαρούμενος πού

εἶμαι στὴν Ἑλλάδα καὶ ἀκούω τὴ γλώσσα σας, γιὰτὶ εἶναι ἡ ὠραιότερη γλώσσα ὅλου τοῦ κόσμου, ἀφοῦ ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπέτρεψε νὰ γραφεῖ ἡ Καινὴ Διαθήκη στὴ γλώσσα σας. Εἶστε εὐλογημένοι γιὰτὶ μπορεῖτε νὰ διαβάσετε τὸ Εὐαγγέλιον στὴ γλώσσα σας, χωρὶς μεταφράσεις ὅπως ἐμεῖς...

»Μιλῶ γιὰ μιὰ προσωπικὴ σχέση μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἔτσι ἄλλαξε ἡ ζωὴ μου καὶ μὲ γέμισε μ' ἀγάπη γιὰ ὅλο τὸν κόσμον καὶ ιδιαίτερα γιὰ τὴν οἰκογένειά μου. Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ταπεινώθηκα στὴν οἰκογένειά μου καὶ ἄλλαξα τὶς προτεραιότητες.

»Ἀντὶ γιὰ τὴν καριέρα μου, πού ἦταν γιὰ μένα πρώτη προτεραιότητα, ἔβαλα τὸν Θεὸ καὶ μετὰ τὴν οἰκογένειά μου. Ὁ Θεὸς ἔσωσε, γιὰτρεψε τὸ γάμο μου καὶ μοῦ ἔδωσε ἀγάπη γιὰ τὴ γυναίκα μου καὶ τὰ παιδιὰ μου.

»Τώρα εἶμαι πραγματικὰ εὐτυχισμένος, ἡ ζωὴ μου ἔχει πραγματικὰ νόημα καὶ εἶμαι εὐγνώμων στὸ Θεό, γιὰ κάθε ἐμπειρία καὶ κάθε δόξα πού μοῦ χάρισε.

»Πιστεύω ὅτι τὸ πρόβλημα "οἰκογένεια" εἶναι τὸ πιὸ καίριο στὴ χώρα μου καὶ στὴ χώρα σας καὶ μόνο ἡ πραγματικὴ ἀγάπη, πού μόνο ὁ Θεὸς δίνει, μπορεῖ νὰ προλάβει τὴν καταστροφὴ πού συνεχῶς αὐξάνει μὲ τὰ διαζύγια, τὶς ἀντιπαλότητες, τὰ μίσση, τὶς πίκρες ἀνάμεσα σὲ ἀνδρόγυνα καὶ παιδιὰ...

»Εἶμαι γοητευμένος μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἐχετε φυσικὲς ὁμορφιές, ἀλλὰ καὶ μιὰ μοναδικὴ κληρονομιά. Ἐχετε τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ σὲ τόσα μέρη καὶ ἡ Ἑλλάδα ἀναφέρεται τόσες φορὲς στὴν Καινὴ Διαθήκη! Ἐχομε ἐπισκεφθεῖ μὲ τὴ Ντότι (σύζυγό μου) πολλὰ ἔθνη, φυλές, πολλὲς κουλτοῦρες σ' ὅλο τὸν κόσμον. Εἶστε ζεστοί, φιλικοί, διαφοροτικοὶ ἄνθρωποι» (Αὐτόθι).

Τὸ ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον τίθεται δι' ἡμᾶς εἶναι: Ἐὰν ἑτερόδοξοι ἐκδηλώνουν τοιαύτην καὶ τοσαύτην χριστιανικὴν πίστιν, τί θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκδηλώνουν οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες;

Ε.Δ.Θ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Μὲ ἐντολὴ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ, ὁ ὑπεύθυνος τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νεοχωρίου κ. Παῦλος ἐπιμελήθηκε τῆς ἀποστολῆς φαρμάκων στὸν Σεβ. Μητροπολίτη Βαγδάτης καὶ Κουβέιτ κ. Κωνσταντῖνο, γιὰ τὸ λαὸ τοῦ Ἰράκ καὶ ρουχισμοῦ γιὰ τοὺς Κούρδους πρόσφυγες τοῦ Λαυρίου.

Ἐπίσης μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νεοχωρίου καὶ ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ὑπευθύνου τοῦ ἔργου Νεότητος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς εἶχε συνάντηση μὲ ὄλους τοὺς ὑπευθύνους τῶν ἐνοριῶν τῆς, διὰ τὸν συντονισμόν τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου καὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν κατηχητικῶν καθὼς καὶ τὴν διανομὴ σ' αὐτοὺς μὴνύματος τοῦ Μακαριωτάτου πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων ὄλων τῶν βαθμίδων, τὸ ὁποῖον καὶ ἀνεγνώσθη κατὰ τὸν ἀγιασμόν τὴν ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς νέας σχολικῆς χρονιάς.

Ἱερὰ Μητρόπολις Γρεβενῶν

Ἡ Ἱ. Μονὴ Μεταμορφώσεως Ζάβορδας ἀνήκει στὰ μεγαλύτερα προσκυνήματα τῆς Ὁρθοδόξιας. Βρίσκεται Ν.Α. τοῦ νομοῦ Γρεβενῶν καὶ ἰδρύθηκε μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1537-1545 ἀπὸ τὸν ἅγιο Νικάνορα. Τὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς βυζαντινοῦ ρυθμοῦ, εἶναι κατάγραφο μὲ βυζαντινὲς ἀγιογραφίες «διὰ χειρὸς Φράγκου Κατελάνου» (16ος αἰ).

Τὸ ἱστορικὸ καὶ ἐπιβλητικὸ αὐτὸ μοναστήρι, τὸ κατ' ἔξοχὴν προσκυνήμα τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας ὑπέστη πολὺ μεγάλη καταστροφὴ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ σεισμοῦ τοῦ Μαΐου τοῦ 1995. Ἀπὸ τὴν δευτέρη κιόλας μέρα μετὰ τὸν φοβερὸ σεισμὸ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Σέργιος ἠγγήθηκε ἐκστρατείας γιὰ τὴν διάσωση τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἐκτοτε μέχρι καὶ σήμερα διαρκῆς μέλημα καὶ ἔντονος πόθος τοῦ Μητροπολίτου Γρεβενῶν εἶναι τὸ ταχύτερον δυνατὸν ἡ Μονὴ νὰ ἀποκατασταθεῖ πλήρως, νὰ ἐπανδρωθεῖ καὶ μὲ ἄλλους μοναχοὺς καὶ νὰ ἀποδοθεῖ στὴ Θεία Λατρεία. Ὁ ἱδιος ἐπισκέπτεται πολὺ συχνὰ τὴ Μονή, ἐποπτεύει τὰ πάντα καὶ δίνει τὶς κατάλληλες ὁδηγίες στὰ συνεργεῖα, οὕτως ὥστε σύντομα νὰ ὀλοκληρωθοῦν τὰ ἔργα.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ζακύνθου

Στὰ πλαίσια τοῦ «Ἔτους Ἀγίου Διονυσίου» ἡ

Ἱ. Μητρόπολις Ζακύνθου ἐορτάζει φέτος τὴν συμπλήρωση 450 χρόνων ἀπὸ τὴν γέννηση καὶ 380 χρόνων ἀπὸ τὴν μετακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ προστάτη καὶ πολιούχου τῆς Ἀγίου Διονυσίου ἀπὸ τὰ νησιὰ τῶν Στροφάδων στὴ Ζάκυνθο. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς πολλὰς διορθόδοξες λατρευτικὲς καὶ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις κυκλοφόρησαν δύο γνωστὰ καὶ περιζήτητα ἔργα, ἐξαντλημένα ἤδη ἀπὸ παλιὰ καὶ ποὺ τώρα, μὲ τὴν φωτογραφικὴ ἀνατύπωσή τους, μποροῦν νὰ γίνουν κτῆμα τοῦ κάθε ἐνδιαφερομένου ἀναγνώστη καὶ μάλιστα ἐρευνητῆ γιὰτι πλέον ἔχουν ἀξία πηγῶν.

Τὸ πρῶτο βιβλίον εἶναι τὸ πολύτιμο σύγγραμμα τοῦ ἱστορικοῦ καὶ ἱστοριοδίφῃ Ντίνου Κονόμου (1918-1990) «Ἅγιος Διονύσιος ὁ Πολιούχος Ζακύνθου» (α' ἔκδοση 1969).

Τὸ δεύτερο βιβλίον εἶναι τὸ ὀγκῶδες ἔργο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου Νικολάου Β' τοῦ Κατραμῆ (1820-1886) «Φιλολογικὰ ἀνάλεκτα Ζακύνθου» (α' ἔκδοση 1880).

Στὰ πλαίσια τῶν ἰδίων ἐορτασμῶν ἡ Ἱ. Μητρόπολις Ζακύνθου διοργάνωσε ἔκθεση ἔργων Τέχνης στὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγ. Νικολάου τοῦ Μώλου μὲ θέμα: «Ὁ Ἅγιος Διονύσιος στὴν Ἐκκλησιαστικὴ τέχνη τῆς Ζακύνθου ἀπὸ τὸν 18ο στὸν 20ο αἰ.», ἡ ὁποία διήρκεσε μέχρι τὸ τέλος Σεπτεμβρίου.

Ἱερὰ Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ὡς ἐκπρόσωπος ὄλων τῶν φορέων τῆς νήσου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδων ἠγγήθηκε κινήσεως συγκεντρώσεως ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας πρὸς τὸν δοκιμαζόμενον Ἀλβανικὸν λαόν. Συγκεντρώθηκαν καὶ ἀπεστάλησαν στὴν Ἀθήνα στὰς ἀποθήκας συγκεντρώσεως ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας γιὰ τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀλβανίας, οὕτως ὥστε νὰ προωθηθοῦν ἀσφαλῶς τέσσερις καὶ πλέον τόνοι ἐλαιολάδου καθὼς ἐπίσης καὶ ποσὸν 2.300.000 δρχ. διὰ τῶν ὁποίων ἀγοράσθηκαν 3 τόνοι ξαχάρως, 1.200 κιλὰ φασόλια, 2.000 κιλὰ φακῆς, 1.000 κιλὰ ρύζι, 800 κιλὰ κριθαράκι καὶ 3.160 κιλὰ μακαρόνια.

Ἱερὰ Μητρόπολις Κορίνθου

Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Παντελεήμονος μετὰ ἀπὸ παράκληση τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας κ. Παχωμίου, τελέσθηκε τὸν Αὐγούστο στίς κατασκηνώσεις Βη-

θλεέμ, ἡ βάπτισις δέκα παιδιῶν ἀπὸ τῆ Βοσνία.

Μετὰ τὴν βάπτισις, στὴν ὁποία παρευρέθηκε πολὺς κόσμος ἀκολούθησε ἑορταστικὸ πρόγραμμα στὸ ὁποῖο συμμετέσχε τὸ χορευτικὸ τμήμα τοῦ Κέντρου Νεότητος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κορίνθου μὲ παραδοσιακοὺς ἑλληνικοὺς χορούς.

Οἱ ἐντυπώσεις ὄλων ἦταν ἄριστες καθὼς μέσα σὲ κλίμα συγκινησεως καὶ χαρᾶς βεβαιώθηκε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐνότητος, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλεγγύης, τὸ ὁποῖο βιώνεται ἀπὸ τοὺς Ὀρθοδόξους Ἑλληνες καὶ Σέρβους.

Ἐξ ἄλλου μὲ ἐπιστολὴ τοῦ πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς κ. Ἀπόστολο Κακλαμάνη, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Παντελεήμων διαμαρτύρεται γιὰ τὴ χρήση τοῦ ἀριθμοῦ 666 ἀπὸ παράγοντες «ἀρμόδιους, ἄγνωστους ἢ κρυπτομένους».

Ἱερὰ Μητρόπολις Λευκάδος

Τὴ δεύτερη γιορτὴ νεολαίας διοργάνωσε καὶ πραγματοποιοῖσε τὸ Ἐνοριακὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Λευκάδος. Ἀρχετὲς ἑκατοντάδες χριστιανῶν παρηκολούθησαν καὶ χειροκρότησαν τοὺς νέους μας οἱ ὁποῖοι μὲ θεατρικὸ σκέτις καὶ παραδοσιακοὺς χορούς ἔδειξαν τὸ πραγματικὸ πρόσωπο τῆς ζωντανῆς ἐνορίας. Ἐπίσης μὲ τὴν φροντίδα καὶ τὴν ἀμεση εὐθύνη τῶν νέων τῆς πιδὸ πάνω ἐνορίας ἐτοιμάστηκε μὲ ἐπιτυχία ἔκθεσις Χριστιανικοῦ βιβλίου στὸ κέντρο τῆς πόλεως. Τὰ παιδιὰ ἀσχολήθηκαν μὲ ζῆλο καὶ ἀγάπη. Δούλεψαν μὲ ὑπευθυνότητα γιὰ τὴν ἄρτια ὀργάνωσή της.

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως

Τὰ θυρανοίξια τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονύσιος στὸ Κεντρικὸ ἀντλιοστάσιο τοῦ Ὄργανισμοῦ Ὑδρεύσεως Θεσσαλονίκης ποὺ ἀνηγγέρθη μὲ κόπους καὶ δαπάνες κυρίως τῶν ἐργαζομένων στὸν Ὄργανισμὸ καὶ ἀποτελεῖ σημεῖον ἀναφορᾶς τῆς πίστεως καὶ τῆς Ὀρθοδόξου μαρτυρίας στὸ χῶρο τῆς ἐργασίας.

Ἡ ἰδέα τῆς ἰδρύσεως τοῦ ναϊδρίου ξεκίνησε ἀπὸ τὴν πρῶην διευθύντρια τοῦ Ὄργανισμοῦ Ὑδρεύσεως Θεσσαλονίκης κ. Μητῶση καθὼς εἶχε προηγηθεῖ τὸ ἐν λειτουργίᾳ ἤδη παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγ. Ἀποστόλου Φιλίππου τοῦ Ὄργανισμοῦ Σιδηροδρόμων Ἑλλάδος στὸν ἐπιβατικὸ σταθμὸ Θεσσαλονίκης.

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικαίας

Στὴν περιοχὴ τοῦ Περάματος ὅπου ζοῦν πολλοὶ πτωχοὶ καὶ ἀνεργοὶ ἀδελφοί μας καὶ ποὺ ἀντιμε-

τωπίζουν δυσχέρειες διαβιώσεως βρέθηκε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Δεκαπενταυγούστου. Διένειμε τροφίμα (κρέας, λάδι, ζυμαρικά, ρύζι, γάλα κ.ἄ.) σὲ 300 περίπου οἰκογένειες.

Ἡ ἀτμόσφαιρα ποὺ ἐπικράτησε κατὰ τὴν διανομὴ ἦταν συγκινητικὴ. Ἡλικιωμένοι ἀπόμαχοι τῆς ζωῆς, ἀνεργοὶ καὶ παιδιὰ ἀσπάζονταν τὰ χεῖρα τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τὸν εὐχαρίστησαν γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν στοργή.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας τῆς Τρίτης Ἡλικίας, ἐπεσκέφθη τὸ ΚΑΠΗ τοῦ Δήμου Κορυδαλλοῦ καὶ ἦλθε εἰς ἐγκάρδιον ἐπικοινωνίαν μὲ τοὺς 180 περίπου γέροντας, οἱ ὁποῖοι καθημερινῶς προσέρχονται εἰς τὸ ὠραῖο αὐτὸ ἴδρυμα καὶ συναναστρέφονται ἐν ἀγάπῃ. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐχαιρέτισε ἕνα πρὸς ἕνα τοὺς γέροντας, ἀπηθύνη εὐχὰς καὶ λόγους ἐνισχυτικοὺς καὶ διένειμε δῶρα ἀγάπης, γλυκὰ καὶ εἰκόνες. Οἱ τροφίμοι τοῦ ΚΑΠΗ ἐδέχθησαν μὲ συναισθήματα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης τὴν ἐπίσκεψιν, τὰ δῶρα καὶ τοὺς λόγους τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τὸν παρεκάλεσαν νὰ τοὺς ἐπισκεφθῆ καὶ πάλιν. Πλησίον τοῦ Σεβασμιωτάτου, κατὰ τὴν ἐγκάρδιον αὐτὴν ἐπικοινωνίαν του μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Τρίτης Ἡλικίας, ἦσαν καὶ οἱ Βουλευταὶ τῆς περιοχῆς κύριοι Νιώτης καὶ Νεράντζης.

Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου - Τήνου - Ἄνδρου

Στὸ ἴδρυμα «Πέτρου καὶ Μαρίκας Κυδωνιαίως» στὴν Ἄνδρο λειτουργεῖ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Εἶναι καθ' ὅλα ἐπαινετὴ ἢ καταβαλλομένη φροντίδα τοῦ παραπάνω Ἰδρύματος νὰ δημιουργήσῃ στὴν Ἄνδρο ἕνα φυτώριο τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Παράδοσης, ποὺ τόσο ἔχει ἀνάγκη ὁ τόπος.

Κυκλοφόρησαν ἐξ ἄλλου δύο νέα μελετήματα τοῦ κ. Ματθαίου Μηνδρινοῦ τ. Γυμνασιάρχου Ἄνδρου: α) Ὁ Θηραῖος Μουσικὸς τοῦ ΙΘ' αἰ. Ἀντώνιος Σιγάλας (1800-1891) καὶ β) Θηραῖκὰ Ἀρχεῖα.

Ἱερὰ Μητρόπολις Φιλίππων

Ἡ προσπάθεια ἐξωραϊσμοῦ τοῦ Ναοῦ - Βαπτιστηρίου τῆς Ἁγίας Λυδίας στοὺς Φιλίππους ἐσωτερικὰ γίνεται ἐδῶ καὶ χρόνια ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιο.

Συγκεκριμένα στὴν παρούσα φάση γνωστὸς ψηφιδογράφος ἀνέλαβε τὴν διακόσμηση τοῦ κεντρικοῦ θόλου τοῦ βαπτιστηρίου 70 τ.μ. ὑπεράνω

τῆς μαρμαρίνης κολυμβήθρας στὸ κέντρο τοῦ Ναοῦ μὲ ψηφιδωτὴ παράσταση τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου στὸν Ἰορδάνη.

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Μὲ τὴν συμμετοχὴ 45 Ἀναγνωστῶν καὶ ὑποψηφίων Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος πραγματοποιήθηκε τὸ καλοκαίρι ἡ ἐτήσια Σύναξις στὴν φιλόξενη Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Νικολάου Γαλατάκη στὴν Λίμνη.

Τὴν Σύναξις συγκάλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος ἐνῶ κεντρικὸς εἰσηγητῆς ἦταν ὁ Ἠγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Πεντέλης Ἀρχιμ. Ἰωάννης Σακελλαρίου.

Στὴ διήμερη αὐτὴ Σύναξις ὁ Σεβασμιώτατος χειροθέτησε κατὰ τὴν διάρκειά της Θ. Λειτουργίας 9 νέους Ἀναγνώστες.

Ἱ. Μονὴ Πάτμου

Νέος Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Πάτμου καὶ Πατριαρχικὸς Ἐξαρχος ἀναδείχθηκε μὲ ψήφους κανονικῆς τῶν μελῶν τῆς Πατριαρχικῆς Ἀδελφότητος ὁ γνωστὸς καὶ διακεκριμένος Ἀγιογράφος Ἀρχιμ. Ἀμφιλόχιος Καμίτσης, σὲ διαδοχὴ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Τράλλεων κ. Ἰσιδώρου ποῦ ἐπὶ 22 χρόνια ὑπῆρξε Καθηγούμενος τῆς Μονῆς, Πατριαρχικὸς Ἐξαρχος Πάτμου καὶ ἐμπνευστὴς σπουδαίων Ἰανουαριῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἑορτασμῶν καὶ ἀνακαινιστῆς τῆς περιπτυστῆς Μονῆς καὶ τῶν ἱερῶν καθισμάτων της.

Ὡς γνωστὸν στὴν Ἱ. Μονὴ Πάτμου ἡ ἐκλογή Καθηγουμένου γίνεται ἀνὰ τετραετίαν. Ὁ ἐκλεγόμενος ὀρίζεται ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη καὶ Πατριαρχικὸς Ἐξαρχος. Στὴν Ἐξαρχία ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Πάτμο, ὑπάρχουν τὰ νησιὰ Λειψῶ, Ἀγαθονήσι καὶ Ἀρκοί. Ὁ νέος Καθηγούμενος μετέβη μὲ τὸν Προηγούμενο Θεοφ. Ἐπίσκοπο Τράλλεων καὶ τοὺς Ἠγουμενοσυμβούλους στὸ Φανάρι καὶ ἔλαβε τὴν εὐλογία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου.

Ἀρχιμ. Μ. Φ.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ Πάπας Ἰωάννης Παῦλος Β' τὴν 21ην Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. προέτρεψε τὰς οικογενεῖας νὰ εἶναι «άλας τῆς γῆς καὶ φῶς τοῦ κόσμου».

—Ὁ Πάπας, ἀπευθύνων τὴν 22αν Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. χαρῆσιμὸν πρὸς ἐπισκεψαμένους αὐτὸν διακεκριμένους Παλαιστίνιους, ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν, ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ εἰρήνη συμβαδίζουν.

—Τὸ Βατικανὸν ἐξέδωκε εἰδικὸν γραμματόσημον ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς 1600ετηρίδος τῆς γεννήσεως τοῦ Ἀγίου Ἀμβροσίου.

—Ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς 900ετηρίδος τῆς γεννήσεως τῆς ἁγίας Hildegard von Bingen ἐξεδόθη ἐν Γερμανία ὑπὸ τῶν Βενεδικτίνων ὀγκώδης τόμος, παρουσιάζων ταύτην ὡς «προφήτιδα» καὶ ὡς μίαν τῶν πλέον σημαντικῶν γυναικείων μορφῶν τοῦ Μεσαίωνα. Αὕτη συνεβάλετο εἰς τὴν διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς περιφρουρήσεως τοῦ οἰκολογικοῦ περιβάλλοντος καὶ κατέλιπε πολλὰς συγγραφάς, ἐπιστολάς καὶ συνθέσεις.

—Ὁ Γραμματεὺς τῆς «Ἁγίας Ἐδρας» καρδινάλιος Ἄγγελος Σοδάνο, ἐξ ὀνόματος τοῦ Πάπα Ἰωάννου Παύλου Β', ἀπέστειλε συλλυπητήριον τηλεγράφημα ἐπὶ τῷ τραγικῷ θανάτῳ τῆς πριγκιπίσσης τῆς Οὐαλλίας Diana. Ἐν τῷ τηλεγραφήματι τοῦτω, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀναφέρεται ὅτι «βαθέως θλιβείς ὁ Ἅγιος Πατήρ, προσευχόμενος ἀνέθηκεν αὐτὴν εἰς τὴν αἰώνιον ἀγάπην τοῦ ἐν οὐρανοῖς Πατρὸς ἡμῶν».

—Ἡ ἑφημερὶς τοῦ Βατικανοῦ «Ρωμαῖος Παρατηρητής», ἀναφερθεῖσα εἰς τὴν τραγωδίαν τοῦ ἀλγερινοῦ λαοῦ, κατήγγειλεν ὅτι ἡ τραγωδία αὕτη «ἐξελίσσεται μέσα στὴ σιωπὴ καὶ στὴ γενικὴ ἀδιαφορία, μακρὰ ἀπὸ τὰ μάτια τῆς Δύσεως, προσλαμβάνει δὲ πρωτοφανεῖς διαστάσεις. Ἡ διεθνὴς κοινότητα ἀπὸ πολλὴν καιρὸ παρακολουθεῖ ἀδιάφορη τὶς συστηματικὰς συμφορὰς ποὺ γεμίζουν μὲ αἷμα τὶς ὄχθες τῆς Μεσογείου».

—Τὸ «Διεθνὲς Κέντρον Φίλων τοῦ Καρδινάλιου Νιούμαν» καταβάλλει προσπάθειάς διὰ τὴν μακαριωνυμίαν τοῦ ἁγγλοῦ τούτου διανοουμένου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε σκαπανεὺς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ οἰκουμενισμοῦ.

Ε. Δ. Θ.

ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΣΜΟΣ

Ὡς ἀναφέρει ἡ βρετανικὴ ἑφημερὶς «Daily Telegraph», ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ θὰ ἔχουν κτισθῆ μέχρι τοῦ ἔτους 2000 περίπου 80 ἕως 100 τζαμιά. Πρόκειται περὶ τοῦ ἀπὸ αἰῶνων μεγίστου θρησκευτικοῦ οἰκοδομικοῦ προγράμματος ἐν τῷ Ἡνωμένῳ Βασιλείῳ. Σήμερον ὑφίστανται ἐν Μ. Βρετανίᾳ 1000 περίπου τζαμιά, ἀλλὰ ταῦτα προέρχονται ἐκ μετατροπῆς παλαιότερων οἰκοδομημάτων. Τὰ νέα τζαμιά θὰ κτισθοῦν μὲ τὸ παραδοσιακὸν ἰσλαμικὸν «στύλ» (μὲ μιναρέν).

Ε. Δ. Θ.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Olivier Clément, «**Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ**» (Συνομιλώντας με τόν Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο Α'), Έκδόσεις «ΑΚΡΙΤΑΣ», Άθήνα 1997, σελ. 347.

Βιάζομαι νά σημειώσω, πώς τó βιβλίο είναι από τις πιο σημαντικές εκδόσεις τού «Άκριτα» και προσφέρει όντως μεγάλη ύπηρεσία στό Οικουμενικό Πατριαρχείο, και στην Όρθόδοξη Έκκλησία γενικότερα. Ό *Oliver Clément* είναι από τούς κορυφαίους όρθόδοξους συγγραφείς τής Δυτικής Ευρώπης και έχει πολλές φορές άσχοληθεί με τó παλαιό και τó νεότερο Βυζάντιο — τήν Κωνσταντινούπολη και τήν Μεγάλη τού Χριστού Έκκλησία. Έδώ ευτύχησε νά βρει σπουδαία ποιήτρια μεταφράστρια, πού μās έδωσε μιá πολú πετυχημένη μετάφραση τού έργου: τήν γνωστή χριστιανή ποιήτρια *Καίτη Χιωτέλλη*.

Ό σ. προσεγγίζει, μέσ' από κείμενα και μηνύματα τού Οικουμενικού Πατριάρχου, αλλά και από συζητήσεις πού είχε μαζί του, τή *θεολογία* και τις *έκκλησιαστικές θέσεις* τής κορυφής τής Όρθόδοξου Έκκλησίας. Χωρίζει συστηματικά σέ τέσσερα Μέρη τó βιβλίο, πού τó καθένα τους διαιρείται σέ μικρότερα κεφάλαια και παραγράφους. Στο τέλος, σέ *Παράρτημα*, δίνονται τρία κείμενα τού Οίκουμ. Πατριάρχου, πού δείχνουν (έκτός από τή θεολογική) και τήν ποιητική πνοή πού τá ζωντανεύει, γιά νά φτάσουν με δύναμη και χάρη στην καρδιά τού αναγνώστη.

Ό σ. δέν άπιστεί πρòς τή γραμμή και τις σκέψεις τού Παναγ. Οίκουμ. Πατριάρχου. Άκόμη και όταν πρέπει νά δώσει νέα μορφή στις ιδέες και στούς στοχασμούς του, γιά νά είναι ευκολότερα προσιτές στόν ευρωπαϊό αναγνώστη, τó κάνει με τάκτ και ιδιαίτερη μαεστρία. Και δέν διστάζει νά τίξει και νά περάσει και από τά πιο άκανθώδη ή επικίνδυνα θέματα — προβλήματα όπου άλλοι διολισθαίνουν σέ άνούσιες φλυαρίες ή αίρετικές θέσεις, άπαράδεκτες από τó πλήρωμα τής Όρθοδοξίας (βλ. π.χ. τά κεφάλαια πού σχετίζονται με τόν Οικουμενισμό, τόν Ιουδαϊσμό, τó Ισλάμ κ.ά.). Έτσι, ό σ. δέν μās δίνει μονάχα τó πρόσωπο, αλλά και τις ιδέες του γιά τόν σύγχρονο κόσμο και τά προβλήματά του, τά πιο καιρία.

Ό σ. μās λέει στό Προλογικό του: «Αυτό τó βιβλίο γράφτηκε με τόν άκόλουθο τρόπο. Έγγραφα τά τρία πρώτα κεφάλαια, πού μπορεί κανείς νά τά πει είσαγωγικά, γιατί τοποθετούν συνοπτικά τήν Όρθόδοξη Έκκλησία, τó Πατριαρχείο Κωνσταντινούπολεως, τις ρίζες και τó πεπρωμένο τού Βαρθολομαίου Α'. Στη συνέχεια, έμπνεύστηκα από τά μηνύματα τού Πατριάρχου, και κυρίως από κάποιες μακρές συνομιλίες μαζί του. Πρόσθεσα, με τή σύμφωνη γνώμη του,

δύο σημειώματα, τó ένα σχετικά με τήν όρθόδοξη πνευματικότητα, τó άλλο με τήν ιστορία τής Έκκλησίας στην πρώτη χιλιετία. Στην έποχή μας, όπου ή πνευματικότητα χλευάζεται, ώστόσο άποτελεί και αίτημα, ό λόγος τού Πατριάρχου άξίζει ν' άκουστεί. Ένας λόγος όπου συνυπάρχουν ό,τι πιο πρωταρχικό και ό,τι πιο σύγχρονο» (σ. 17).

Θέλω νά κλείσω τήν πρόχειρη αυτή παρουσίαση τού σπουδαίου αυτού βιβλίου, μ' ένα μικρό «ποιητικό» απόσπασμα, πού δημοσιεύεται στό Παράρτημα, με κείμενα τού Πατριάρχου (σ. 328):

... Έσύ, ξύλο χλωρό, δώσε μας τó χυμό σου,
γιά νά μπορούμε νά στεγνώσουμε τά δάκρυα
των γυναικών τής Έρουσαλήμ.

Κάνε καθέναν από μās μιá Βερονίκη,

πού νά σφογγίζει τόν ιδρώτα τού προσώπου σου,
ώστε τó πρόσωπό σου στις εικόνες μας,

— και νά, πού κάθε άνθρωπος είναι δική σου εικόνα —

νά 'ναι γιά μās ή πύλη τής αιωνιότητας».

Π. Β. ΠΑΣΧΟΣ

Κώστα Σαρδελη, Ό *άγιος Βάββαρος* (ή ιστορία ενός φοβερού Άγαρηνού πού φίλωσε με τó Θεό και έγινε χριστιανός άγιος), εκδόσεις «Άστέρος», Άθήνα, 1997, σελ. 112.

Μιά βιογραφία πού θυμίζει τις κουρσάριζες ιστορίες τού άλησμόνητου *Φώτη Κόντογλου* μās δίνει ό γνωστός και βραβευμένος συγγραφέας κ. Κώστας Σαρδελης. Είναι μιá βιογραφία, πού ή μισή έξιστορεί τά κουρσαρικά κατορθώματα τού άγριου μπαρμπέρη, πού είχε γίνει ό φόβος και ό τρόμος των καραβιών και των νησιών τής Μεσογείου στό Μεσαίωνα, και ή άλλη μισή τήν άσκητική και θαυματουργή ζωή του στα βουνά τής Αιτωλοακαρνανίας και τής Νότιας Ήπείρου. Στο τέλος τού βιβλίου (σελ. 93-109) ό κ. Σαρδελης εκδίδει τή γνωστή *Άκολουθία* τού άγίου Βαρθάρου, τήν όποία είχε γράψει στη δεκαετία τού πενήντα, διορθώνοντας και διασκευάζοντας παλαιότερα σχετικά ύμνογραφικά κείμενα, ό Σωφρόνιος Παπακυριακού (1955). Καλό θά ήταν, σέ πιθανή επανέκδοση, τήν Άκολουθία νά έβλεπε κάποιος ειδικός στα λειτουργικά κείμενα, γιά νά τυπωθεί όρθότερα, και νά ταιριάζει με τó πρώτο μέρος, τó κείμενο δηλ. τού κ. Σαρδελη, πού είναι γραμμένο με ρωμαλέο ύφος, αλλά και κατανυκτικό, όπου χρειάζεται, ύποδειγματικά. Τις σελίδες τού βιβλίου κοσμούν ώραία σχέδια και εικόνες τού ζωγράφου *Δημ. Βασ. Μουστάκη*, πού έκαμε και τó πολύχρωμο έξώφυλλο.

Π. Β. ΠΑΣΧΟΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΙΑΡΥΜΑΤΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΔΟΒΡΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Μίας, Ἁγίας, Ὁμοουσίου καὶ Ἄδιαιρέτου Τριάδος

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν:

α) Τὴν τάξιν καὶ τὴν παράδοσιν, περὶ τοῦ μοναχικοῦ βίου, τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς αὕτη ἐκφράζεται διὰ τῶν κανόνων τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων,

β) Τὸ ἄρθρον 39 παράγραφος 4 τοῦ νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

Προβαίνομεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, ἀφορώντος εἰς τὴν ὀργάνωσιν, τὴν διοίκησιν, τὸν πνευματικὸν βίον καὶ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τὰς μοναχικὰς παραδόσεις καὶ τοὺς νόμους τοὺς κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

(Φύσις - Σύστασις - Σκοπὸς)

Ἄρθρον 1

(Φύσις - Σύστασις)

α) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἔχουσα τὰς ρίζας τῆς εἰς τὸν ΙΒ' αἰῶνα καὶ καθηγιασμένη ὑπὸ τῶν ἀγώνων (θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν) τῶν μακαριστῶν πατέρων συνεχίζει τὴν δοξολογίαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, τῆς προαγωγῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς διὰ τῆς πνευματικῆς ἀσκήσεως καὶ προσευχῆς, ὡς καὶ τὴν ἱεραποστολικήν, φιλανθρωπικὴν καὶ ἐθνικὴν δραστηριότητα αὐτῆς.

β) Εἶναι ἐκ τοῦ νόμου Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου συσταθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 282/1995 Προεδρικοῦ Διατάγματος δημοσιευθέντος ἐν τῷ ΦΕΚ 158 (τ. Α') τῆς 31ης Ἰουλίου 1995).

γ) Τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν, διοικητικὴν ἐξουσίαν καὶ ἔλεγχον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας καὶ Ναούσης (κατὰ τὸ ἄρθρον 39 παρ. 6 τοῦ νόμου 590/1977).

δ) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ εἶναι κοινόβιος. Οἱ μοναχοὶ μετέχουν τῆς κοινῆς θείας Λατρείας καὶ Προσευχῆς καὶ ἐσθίουσιν εἰς κοινὴν τράπεζαν τὴν ἰδίαν τροφήν (ἐξαιρέσει τῶν ἀσθενούντων).

Ἄρθρον 2 (Σκοπὸς)

Σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

α) Ὁ ἀγιασμὸς καὶ ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, ὅπως παρεδόθη ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ κατωχυρώθη ὑπὸ τῶν Ἁγίων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων διὰ τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

β) Ἡ συμπάρστασις καθ' οἷονδῆποτε τρόπον εἰς τὸ ἐν γένει πνευματικόν, φιλανθρωπικόν, κοινωνικὸν καὶ ἐθνικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

(Κανονικαὶ δικαιοδοσίαι Μητροπολίτου)

Ἄρθρον 3

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἀνήκει εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Βεροίας καὶ Ναούσης καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν κανονικὴν δικαιοδοσίαν, ἐποπτεῖαν καὶ ἔλεγχον τοῦ Κυριάρχου Μητροπολίτου. Συγκεκριμένως ὁ Μητροπολίτης Βεροίας καὶ Ναούσης:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις καὶ λοιπαῖς ἀγιαστικαῖς πράξεσι εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν καὶ τοῖς μετοχίοις αὐτοῖς, συμφώνως τῇ Ἱερᾷ Παραδόσει καὶ τῇ Ἱερᾷ Ἐκκλησιαστικῇ τάξει.

β) Ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτην πνευματικὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ παρακολουθεῖ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

γ) Ἐπικυροῖ τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐγκαθιδρύει δι' ἐιδικῆς ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς τὸν ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος ἐκλεγόμενον Ἡγούμενον.

δ) Παρέχει τὴν ἄδειαν καὶ εὐλογίαν διὰ τὴν κουράν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου προτεινομένων δοκίμων ἀδελφῶν καὶ τελεῖ αὐτὰς αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς.

ε) Τελεῖ τὰς χειροτονίας τῶν κληρικῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, τῇ προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

στ) Χορηγεῖ ἄδειαν ἀπουσίας πέραν τῶν δεκαπέντε (15) ἡμερῶν μετὰ ἀπὸ πρότασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἰς τοὺς ἐγκαταβιούντας ἀδελφούς.

ζ) Ἐγκρίνει τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διὰ τὴν μετάβασιν ἀδελφοῦ εἰς ἕτεραν Μονὴν καὶ διὰ τὴν ἐγκαταβίωσιν ἀδελφοῦ ἕτερας Μονῆς εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν.

η) Ἀσκεῖ πειθαρχικὸν ἔλεγχον εἰς τὰς τυχόν κανονικὰς παρεκτροπὰς τῶν ἀδελφῶν κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Νόμους.

θ) Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως (συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 39 παρ. 6 τοῦ νόμου 590/1977).

ι) Ἐγκρίνει τὸν οἰκονομικὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν.

ια) Ἐγκρίνει τὰς ἐκάστοτε τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τῇ προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Περὶ τῆς Ἀδελφότητος)

Ἄρθρον 4

α) Ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς συγκροτεῖται ἐξ Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν.

β) Μέλος τῆς Ἀδελφότητος καθίσταται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὁ ὑποστὰς τὴν μοναχικὴν κουρὰν λαϊκὸς ἐν τῇ Μονῇ, μετὰ τὴν κατάλληλον δοκιμασίαν, ὡς καὶ ὁ ἐξ ἐτέρας Μονῆς κανονικῶς καὶ νομίμως προερχόμενος Ἱερομόναχος, Ἱεροδιάκονος ἢ μοναχός, ἀποδεχόμενος δι' ἐγγράφου δηλώσεως τὸν παρόντα κανονισμὸν πρὸ τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ εἰς τὸ Μοναχολόγιον.

γ) Ὁ χρόνος δοκιμασίας τοῦ λαϊκοῦ ὑποψηφίου Μοναχοῦ διὰ κουρὰν ἢ τοῦ ἤδη κεκαρμένου οἰουδήποτε βαθμοῦ διὰ τὴν ἐγγραφὴν του εἰς τὸ Μοναχολόγιον ἀποτελεῖ δικαίωμα τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ εἶναι ἀνάλογος τῆς προσαρμοστικότητος τοῦ δοκιμαζομένου πρὸς τὰ Μοναχικὰ θέσμινα.

δ) Ἐκαστος ἀδελφὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὑποχρεοῦται ἀπροφασίστως νὰ ἐπιτελεῖ τὰ ἀνατιθέμενα εἰς αὐτόν, παρὰ τοῦ Ἡγουμένου, διακονήματα εἴτε εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν εἴτε εἰς τὰ μετόχια αὐτῆς.

ε) Μοναχὸς μέλος τῆς Ἀδελφότητος δύναται μετ' ἄδειαν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίαν εἰς ἕκτος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐκκλησιαστικὴν θέσιν, διατηρουμένου εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τοῦ δικαίωματος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἄδειαν.

στ) Ἀδελφὸς διακονῶν εἰς ἄλλην Μητροπολιτικὴν περιφέρειαν, ἐκτὸς τῆς Ἱ. Μ. Βεροίας καὶ Ναούσης καὶ μὴ ἐγκαταβίων εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ὑποψηφιότητος διὰ τὴν θέσιν ἡγουμένου ἢ ἡγουμενοσυμβούλου, οὔτε δικαίωμα ψήφου.

ζ) Οἱ ἐγκαταβιοῦντες ἀδελφοὶ ἐκτὸς αὐτῆς ὡς διακονοῦντες εἰς τὸ πνευματικὸν καὶ ἐν γένει ἱεραποστολικὸν ἔργον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης ὑποχρεοῦνται νὰ διακονοῦν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἢ ἐν τοῖς μετοχίαις αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐν συνεννοήσει μετ' αὐτῶν καταρτιζόμενον πρόγραμμα. Οἱ οὕτως διακονοῦντες ἀδελφοὶ διατηροῦν τὸ δικαίωμα ὑποψηφιότητος διὰ τὴν θέσιν ἡγουμένου ἢ ἡγουμενοσυμβούλου, καθὼς καὶ τὸ δικαίωμα ψήφου.

η) Ἐκαστος ἀδελφὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιτελῇ διακονήματι ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καὶ ἐν τοῖς μετοχίαις αὐτῆς κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμένου. Ἡ ἀνάθεσις τῶν διακονημάτων διαρκεῖ δι' ἕν ἔτος καὶ ἀρχεται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

θ) Λαϊκὸς ὑποψήφιος μοναχὸς γίνεται δεκτὸς εἰς τὴν Ἀδελφότητα, ἐφ' ὅσον ἔχει νόμιμον ἡλικίαν, εἶναι ὑγιῆς καὶ διακρίνεται διὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὸ ἦθος του, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, συνεπεῖα αἰτήσεώς του, λαμβάνει δὲ μοναχικὴν κουρὰν ἀφοῦ ἐγκαταβιώσει εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἐπὶ τριετίαν. Τὴν διάρκειαν τῆς πρὸ τῆς κουρᾶς δοκιμασίας δύναται νὰ συντάμῃ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς μέχρι καὶ τριῶν μηνῶν, ἐὰν ὁ ὑποψήφιος διακρίνεται διὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀσκησιν τῶν μοναχικῶν ἀρετῶν, ὅπως ἐπίσης δύναται νὰ παρατείνῃ ἐπ' ἀόριστον μέχρις ὅτου θεωρήσῃ τοῦτον κατάλληλον.

ι) Πρὸ τῆς κουρᾶς δύναται νὰ διαθέσουν κατὰ βούλησιν τὴν ἀτομικὴν ἐκ κληρονομίας ἢ ἄλλως πως κτηθεῖσαν περιουσίαν των. Μετὰ τὴν κουρὰν τὴν διάθεσιν τῆς περιουσίας των διέπουν οἱ ἰσχύοντες νόμοι τοῦ Κράτους.

ια) Πᾶν μέλος τῆς Ἀδελφότητος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πιστὴν τήρησιν τῶν σκοπῶν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ εἰς ὑπακοὴν πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἄλλως ὑπόκειται εἰς ἔκτισιν ἐπιτίμιου, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων.

ιβ) Αἱ συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος συγκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου. Ὡσαύτως, ὁ Ἡγούμενος ὑποχρεοῦται πρὸς τοῦτο ὡσάκις ζητήσῃ ἐγγράφως τὴν σύγκλησιν τρία μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ τὸ 1/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

(Περὶ διοικήσεως καὶ ὀργάνων αὐτῆς)

Ἄρθρον 5

Ὅργανα Διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

- α) Ὁ Ἡγούμενος
- β) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
- γ) Ἡ Ἱερὰ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 6

Ὁ Ἡγούμενος εἶναι ὁ κοινὸς πάντων τῶν ἀδελφῶν πνευματικὸς πατήρ, ἀσκῶν ἐν ἐπιγνώσει τῶν καθηκόντων καὶ ἐν φόβῳ Θεοῦ πᾶσαν τὴν ἐκ τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ ἀπορρέουσαν πνευματικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν, μηδενὶ μηδὲν ἐπιτρέπων τὸ ἀλλοιοῦν τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας ἢ τοὺς Κοινοβιακοὺς θεσμούς, τύπος δὲ καὶ ὑπογραμμὸς γινόμενος ἐν πᾶσιν κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον. Διαμένει ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ, ὅταν δὲ ἀπουσιάζῃ τὸν ἀναπληροῖ ὁ ὀριζόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἀδελφός, ἐπέχων τὸν τόπον αὐτοῦ.

Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ἐν τοῖς Μετοχίαις αὐτῆς. Προσφωνεῖται κατὰ τὴν μοναχικὴν παράδοσιν «Γέροντας».

Ἄρθρον 7

Ὁ Ἡγούμενος ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων

του, πνευματικῶν καὶ διοικητικῶν, ἔχει τὰς κάτωθι ἀρμοδιότητες:

α) Προτείνει καὶ εἰσάγει πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον πάντα τὰ θέματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

β) Προτείνει εἰς τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν δοκίμων, τὴν κουράν αὐτῶν καὶ τὴν εἰς τὴν ἱερωσύνην προσαγωγήν τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς.

γ) Ἀναθέτει τὰ διακονήματα ἐκάστου ἀδελφοῦ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἱ. Μονῆς.

δ) Παρέχει εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς μέχρι δεκαπέντε (15) ἡμερῶν, διὰ τὴν μετακίνησιν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Μητροπόλεως.

ε) Ἐκπροσωπεῖ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς καὶ παντὸς δικαστηρίου τοῦ κοινοῦ δικαίου, καὶ ὑπογράφει ἅπαντα τὰ ἔγγραφα αὐτῆς. Δι' εἰδικὰς ὑποθέσεις, ἀποφάσει τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου δύναται νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὴν Ἱερὰν Μονὴν καὶ οἰοσδήποτε ἄλλος Ἀδελφὸς ἀκόμη καὶ δόκιμος Μοναχός, ἔτι δὲ καὶ ὁ νομικὸς σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

στ) Ἐπιβάλλει εἰς τυχὸν παρεκτρεπομένους ἀδελφοὺς ἐκκλησιαστικὰ ἐπιτίμια.

ζ) Συγκαλεῖ τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον καὶ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος καὶ προεδρεύει αὐτῶν.

η) Μεριμᾷ περὶ τῆς νοσηλείας τῶν ἀσθενούντων ἢ ἀναθέτει αὐτὴν εἰς τινα κατάλληλον διὰ τὸ ἔργον τοῦτο ἀδελφόν.

θ) Ὁ Ἠγούμενος προΐσταται τῶν συνεδριῶν τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ διευθύνει τὰς συνεδρίας αὐτῶν. Τούτου κωλυμένου, προεδρεύει ὁ ἔχων τὰ πρεσβεία ἱερωσύνης μέλος τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου καὶ τούτου κωλυμένου ὁ ἐπόμενος. Ἀπάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου κωλυμένων προεδρεύει τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ὁ πρῶτος τῆ τάξει ἀδελφός, τούτου κωλυμένου ὁ ἐπόμενος κ.ο.κ., ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὀρίσῃ ὁ Μητροπολίτης.

ι) Ἐν περιπτώσει παρατεταμένης ἀπουσίας τοῦ Ἠγούμενου ἢ ἀσθενείας αὐτοῦ, οὗτος ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ πρώτου τῆ τάξει (πρεσβεία ἱερωσύνης) Ἠγουμενοσυμβούλου, τούτου κωλυμένου ὁ ἐπόμενος, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὀρίσῃ ὁ Μητροπολίτης.

ια) Ὁ ἀντικαθιστῶν τὸν Ἠγούμενον ἀποκαλεῖται Τοποτηρητῆς καὶ προεδρεύει τόσον τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος. Πλὴν ὅμως περιορίζεται ἐντὸς τῶν πλαισίων, τὰ ὁποῖα ὀρίζει ὁ ἀπουσιάζων Ἠγούμενος ἢ ἐν ἀσθενείᾳ αὐτοῦ τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον.

ιβ) Ὁ Ἠγούμενος καθίσταται δι' ἐκλογῆς, ἐὰν ἐν τῇ Μονῇ ἐγκαταβιούη τουλάχιστον πέντε (5) ἀδελφοί, ἄλλως διὰ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ὅπως ὀρίζει ὁ ν. 590/1977 ἄρθρον 39 παρ. 5

καὶ ὁ διορισμὸς του ἰσχύει καθ' ὅσον χρόνον οἱ ἐγκαταβιούητες ἀδελφοί εἶναι ὀλιγότεροι τῶν 5. Συμπληρωμένου τοῦ ὡς ἄνω ἀριθμοῦ ἐγκαταβιούητων γίνεται ἐκλογή. Ὁ δι' ἐκλογῆς ἀναδειχθεὶς Ἠγούμενος εἶναι ἰσόβιος.

Ἄρθρον 8

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον:

α) Συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ζητηθῇ ὑπὸ τινος ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

β) Ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς θέματος οἰκονομικῆς, διαχειριστικῆς ἢ διοικητικῆς φύσεως.

γ) Ἀποφασίζει κυριάρχως ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἠγούμενου περὶ τῆς προσλήψεως δοκίμων καὶ τῆς κουράς Μοναχῶν.

δ) Συντάσσει καὶ ἐγκρίνει τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν τῆς Μονῆς.

ε) Ἐγκρίνει τὰς δαπάνας ἐντὸς τῶν δυνατοτήτων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

στ) Ἀποδέχεται τὰς πρὸς τὴν Ἱ. Μονὴν πάσης φύσεως δωρεὰς καὶ ἐπιχορηγήσεις.

ζ) Ἀποφασίζει διὰ τὴν σύναψιν δανείων.

η) Ἀνακηρύσσει ἀναλόγως τῶν προσφορῶν αὐτῶν Δωρητὰς, Εὐεργέτας καὶ Μεγάλους Εὐεργέτας τῆς Ἱ. Μονῆς.

θ) Ἐτοιμάζει τὰ θέματα διὰ τὴν Ἱερὰν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος.

ι) Ἐχει δικαίωμα ἐλέγχου ἐπὶ τῶν διοικητικῶν πράξεων τοῦ Ἠγούμενου.

ια) Συντάσσει τὸν Ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν τῆς Ἱ. Μονῆς, ψηφίζει καὶ τροποποιεῖ αὐτὸν καὶ ὑποβάλλει τούτον πρὸς ἐγκρισιν εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

ιβ) Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Ἠγούμενον ἢ Ἀδελφόν τινα, ἢ Δόκιμον, ἢ τὸν Νομικὸν Σύμβουλον τῆς Ἱ. Μονῆς διὰ τὴν παράστασιν καὶ ἐκπροσώπησιν τῆς Ἱ. Μονῆς ἐνώπιον πάσης ἐκκλησιαστικῆς, πολιτικῆς, δικαστικῆς καὶ ἄλλης Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 9

Αἱ Ἀποφάσεις τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἄρθρον 10

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τηρεῖ τὰ ἑξῆς βιβλία:

α) Βιβλίον Πρακτικῶν τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

β) Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου.

γ) Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

δ) Μοναχολόγιον (ἤτοι Μητρώων τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος).

ε) Βιβλίον Ταμείου.

στ) Κτηματολόγιον (ἤτοι βιβλίον τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς Μονῆς).

ζ) Βιβλίον τῆς κινητῆς περιουσίας τῆς Μονῆς.
Ἐκ τῶν ἄνω βιβλίων τὰ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α,β,γ καὶ δ τηροῦνται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Μονῆς, ἐνῶ τὰ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ε,στ καὶ ζ ὑπὸ τοῦ Οἰκονόμου.

Ἄρθρον 11

α) Ἡ Ἀδελφότης καλεῖται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύναξιν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου, ὁ ὁποῖος καὶ προεδρεύει, συνεπικουρούμενος ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Αὕτη συγκαλεῖται ὡς ὀρίζουν αἱ διατάξεις ιβ τοῦ ἄρθρου 4 καὶ ζ, θ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

β) Δικαίωμα συμμετοχῆς ἔχουν οἱ πληροῦντες τὰς προϋποθέσεις τῶν διατάξεων β καὶ ζ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ. Ἀποκλείονται δὲ οἱ δεχθέντες μίαν τῶν ποινῶν τῶν διατάξεων αβ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

γ) Τὰ θέματα πρὸς συζήτησιν τὰ εἰσηγείται ὁ Ἡγούμενος, ἢ ὁ ἀναπληρῶν αὐτὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

δ) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

ε) Διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Ἀδελφότητος ὁ Ἡγούμενος ὑποχρεοῦται πρὸ δέκα ἡμερῶν νὰ ἀπευθύνῃ ἔγγραφον πρόσκλησιν εἰς τὰ μέλη τὰ δικαιούμενα συμμετοχῆς, εἰς ἣν δέον νὰ ἀναγράφηται ὁ τόπος, ὁ χρόνος τῆς Συνάξεως καθὼς καὶ τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα.

στ) Θεωρεῖται ὡς ἀπαρτία, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς συνάξεως, ἐὰν παρίστανται ἄνω τοῦ μισοῦ τῶν ἐχόντων δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς αὐτήν.

ζ) Ἡ διατύπωσις τῆς γνώμης εἰς τὴν Ἱερὰν Σύναξιν γίνεται κατὰ τὴν κατιοῦσαν τῶν βαθμῶν καὶ τῶν πρεσβειῶν ἐνῶ ἡ ψηφοφορία κατὰ τὴν ἀνιούσαν.

η) Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεσταί.

θ) Ἡ Ἱερὰ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος συγκαλεῖται ἀπαξ τοῦ ἔτους ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ἀπὸ τῆς Πεντηκοστῆς ἕως τῶν Ἁγίων Πάντων ἢ ὁσάκις ζητηθεῖ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου ἢ ἀπαιτηθεῖ κατὰ τὴν διάταξιν ιβ τοῦ Ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

(Ἐκλογὴ Ἡγουμένου καὶ Ἡγουμενοσυμβούλων)

Ἄρθρον 12

α) Θεωρεῖται ὡς χρεῦσιν ἡ θέσις τοῦ Ἡγουμένου:

1) Μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ ἐγκαταστημένου Ἡγουμένου.

2) Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπάρχοντος.

3) Μετὰ τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀποχώρησίν του, ἢ παύσιν αὐτοῦ, συνεπεῖα ἐκκλησιαστικῆς ποινῆς ἢ ἀσθενείας κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος

β) Χηρευσάσης τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου ἐκ μιᾶς τῶν ἀνωτέρων αἰτιῶν, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς χηρείας καλεῖ τὴν Ἱερὰν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος.

γ) Προκειμένου νὰ ἐκλεγῇ τις Ἡγούμενος, δέον ὅπως διακρίνηται διὰ τὴν βαθείαν αὐτοῦ εὐσέβειαν καὶ προσήλωσιν εἰς τὰ μοναχικὰ ἰδεώδη, τὸ ἀκραιφνὲς ὀρθόδοξον φρόνημα καὶ διὰ τὰς ἡγετικὰς αὐτοῦ ἰκανότητας, ἔμπειρος ὁδηγὸς τῶν ψυχῶν καὶ κάτοχος ἰκανῆς μορφώσεως. Μὴ ἀδελφὸς τῆς Μονῆς δὲν δύναται νὰ ἐκλεγῇ Ἡγούμενος. Ἐπιφυλασσομένης τέλος καὶ τῆς διατάξεως ζ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

δ) Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι τριμελὴς καὶ δέον νὰ ἀπαρτίζεται ὑπὸ δύο μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τοῦ ἔχοντος τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς ἀδελφοῦ, ἢ τοῦ πρώτου τῆ τάξει μετὰ τοὺς ἡγουμενοσυμβούλους. Προεδρεύει ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ε) Κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν συνέρχεται ἡ Ἱερὰ Σύναξις τῆς ἀδελφότητος καὶ μετὰ τὴν τέλει τῆς θείας Λειτουργίας ὑπὸ τοῦ πρώτου τῆ τάξει Ἱερομονάχου προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐντὸς τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐνώπιον τῆς Ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαδικασίαν:

Ἐκαστος ἀδελφὸς λαμβάνει τεμάχιον λευκοῦ χάρτου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα. Εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν εὐρίσκεται ψηφοδόχος ἡλεγκμένη ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἠσφαλισμένη διὰ ἰσπανικοῦ κηροῦ. Ἐκεῖ ἀναγράφει τὸ ὄνομα τῆς προτιμῆσεώς του, καὶ ρίπτει τοῦτο ἰδίαις χερσὶν ἐντὸς τῆς ἐσφραγισμένης ψηφοδόχου.

Οἱ ψηφοφόροι καλοῦνται ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἀνιούσαν τῶν βαθμῶν καὶ πρεσβειῶν.

στ) Ἡ διαλογὴ τῶν ψηφοδελτίων πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς διενεργούσης τὰς ἐκλογὰς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

ζ) Θεωροῦνται ἄκυρα τὰ ψηφοδέλτια, ἐὰν ἐπ' αὐτῶν ἀναγράφονται πλεῖονα τοῦ ἐνὸς ὀνόματα.

η) Ἐκλεγεῖς θεωρεῖται ὁ λαβὼν τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν (τῶν 2/3 τῶν παρόντων ἀδελφῶν), ἐπαναλαμβάνεται αὐθωρεῖ ἡ ψηφοφορία κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον. Ἐὰν καὶ πάλιν οὐδεὶς λάβῃ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, διενεργεῖται πάραυτα καὶ τρίτη ψηφοφορία. Εἰς τὴν τρίτην ταύτην ἐκλεγεῖς θεωρεῖται ὁ λαβὼν τὴν σχετικὴν πλειονοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ἐπαναλαμβάνεται πάλιν ἡ ψηφοφορία. Ἐὰν προκύψῃ πάλιν ἰσοψηφία τίθεται κλῆρος μετὰ τῶν ἰσοψηφούντων.

θ) Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς ὑπογράφεται πρακτικὸν παρὰ πάντων τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

ι) Ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τῆς ἐκλογῆς μετὰ

κυρωμένου ἀντιγράφου τοῦ πρωτοκόλλου ψηφοφορίας ὑποβάλλεται ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ἡμέρας, εἰς τὸν Μητροπολίτην, ὁ ὁποῖος ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς δὲν γίνῃ ἐνστάσις κατὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, ἀποφαίνεται κυρῶν ταύτην.

ια) Αἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀναφυόμεναι τυχὸν ἐνστάσεις ὑποβάλλονται παρὰ τῶν ἐνισταμένων πρὸ τῆς κυρώσεως αὐτῆς εἰς τὸν Μητροπολίτην, ὁ ὁποῖος ἀποφαίνεται ἠτιολογημένως καὶ ἢ τὰς ἀπορρίπτει ἢ τὰς παραδέχεται καὶ ὀρίζει νέαν ἐκλογὴν.

ιβ) Ἡ ἀπόφασις τοῦ Μητροπολίτου ὑπόκειται εἰς ἐφεσιν ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς ἔχοντας ἔννομον συμφέρον κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἐφεσις ὑποβάλλεται κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν διὰ τοῦ Μητροπολίτου, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ ταύτην ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς σχετικῆς ἀλληλογραφίας.

ιγ) Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Πρακτικοῦ ἐκλογῆς ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ὁ ἐκλεγείς Ἡγούμενος ἀναλαμβάνει ἐγκύρως τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του. Ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τελεῖται καὶ ἡ πανηγυρικὴ ἐγκατάστασις αὐτοῦ εἰς τὸ καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δικαιομένου νὰ βαστάξῃ ράβδον, νὰ φέρῃ μανδύαν μετὰ πωμάτων καὶ ὡς εἰς τὰς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τελουμένης Ἀκολουθίας καὶ χοροστατῆ ἀπὸ τοῦ Ἡγουμενικοῦ θρόνου κατ' αὐτάς.

ιδ) Ἡ Ἱερὰ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος συνερχομένη πρὸς ἀνάδειξιν Ἡγουμένου εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτία, παρόντων τῶν τεσσάρων πέμπτων τῶν ἔχόντων δικαίωμα ψήφου ἀδελφῶν.

ιε) Λεπτομέρειαι τῆς διαδικασίας μὴ προβλεπόμεναι τυχὸν ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ρυθμίζονται ἐν τῷ πλαισίῳ τούτου δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 13

Ὁ Ἡγούμενος παύεται, ἐὰν καταστῆ αἰρετικὸς ἢ ἐὰν τιμωρηθῇ, τελεσιδίκως, δι' ἀργίας ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων ἢ ἐὰν περιπέσῃ εἰς ἀσθένειαν μὴ ἐπιτρέπουσαν εἰς αὐτὸν τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του, πιστοποιουμένην ἰατρικῶς καὶ προβλεπομένην ἀνίατον.

Ἄρθρον 14

α) Ἡ διαδικασία ἐκλογῆς Ἡγουμένου ἐφαρμόζεται καὶ πρὸς ἀνάδειξιν Ἡγουμενοσυμβούλων.

β) Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἶναι διετής. Ἀρχίζει τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ πρώτου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ τελευταίου.

γ) Κενουμένης δι' οἰονδήποτε λόγον θέσεως τινος Ἡγουμενοσυμβούλου διαρκούσης τῆς θητείας αὐτοῦ, καλεῖται εἰς συμπλήρωσιν ὁ πρῶτος ἐπιλαχὼν ὡς ἀναπληρωτής. Τούτου δὲ τυχὸν μὴ υπάρ-

χοντος τὴν θέσιν συμπληροῖ ἡ Ἀδελφότης δι' ἀποφάσεως αὐτῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 15

Εἰς περίπτωσιν χηρείας τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν πρεσβύτεροι κατὰ βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης ἢ δὲν ἐπιθυμοῦσιν νὰ ἀναδειχθῶσιν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἡγουμένου δύναται νὰ ὀρισθῇ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου εἰς ἐκ τῶν Ἱερομονάχων ἀδελφῶν ἐπὶ τριετεί θητεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

(Διακονήματα - Ποιναί)

Ἄρθρον 16

α) Αἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὑπηρεσίαι ὀνομάζονται «διακονήματα», ἀποτελοῦν χρέος δι' ἅπαντας καὶ γίνονται ἄνευ ἀμοιβῆς.

β) Τὰ διακονήματα ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου.

γ) Ἀρνησις ἀναλήψεως διακονήματος τιμωρεῖται πειθαρχικῶς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡγουμένου.

δ) Τὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῶν διακονημάτων ἀσκεῖ ὁ Ἡγούμενος ἢ τὸ ἐντεταλμένον ὑπ' αὐτοῦ μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ε) Τὰ κύρια διακονήματα εἶναι τὰ τοῦ Γραμματέως, Οἰκονόμου, Ταμίας, Ἐκκλησιάρχου, Μαγείρου, Ἀρχοντάρη, Θυρωροῦ, Δοχειάρη, Τραπεζάρη καὶ Κηπουροῦ.

στ) Ὁ Οἰκονόμος οὐδὲν ἐνεργεῖ ἄνευ ἐντολῆς τοῦ Ἡγουμένου καὶ ὑποχρεοῦται νὰ εἶναι πάντοτε ἔτοιμος νὰ ἀποδώσῃ λόγον περὶ τῶν οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 17

α) Ἀπὸ τυχὸν παραπτώματα αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ καὶ δόκιμοι τῆς Ἱ. Μονῆς διορθώνονται διὰ τῶν ἀκολούθων πνευματικῶς καὶ παιδαγωγικῶς ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου ποινῶν, αἱ ὁποῖαι διακρίνονται ὡς ἑξῆς:

Αἱ καθαρῶς πνευματικαὶ ποιναὶ ἦτοι: νουθεσία κατ' ἴδιαν, ξηροφαγία, ἀγρυπνία, κομβοσχοίνια, μετάνοια.

Αἱ παιδαγωγικαὶ ποιναί, ἦτοι:

1) Ἐπίπληξις ἐνώπιον τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

2) Ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

3) Ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὴν κοινὴν τράπεζαν.

4) Παῦσις ἀπὸ τυχὸν διακονήμα.

5) Προσωρινὴ ἀποβολὴ ἀπὸ τὴν Μονήν, διαρκείας μέχρι ἑξ μηνῶν, μετ' ἐγκλεισμοῦ εἰς ἑτέραν Μονήν.

β) Αἱ καθαρῶς πνευματικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ μόνου τοῦ Ἡγουμένου. Ἀπὸ τὰς λοιπὰς αἱ μὲν 1, 2, 3 καὶ 4 ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου μετὰ

σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἡ δὲ 5 μετὰ ἀπὸ πρότασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

γ) Πρὸ τῆς ἐπιβολῆς ποινῆς ὁ ὑπὸ τιμωρίαν καλεῖται νὰ ἀπολογηθῆ προφορικῶς ἢ γραπτῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (Οἰκονομικὰ - Πόροι)

Ἄρθρον 18

α) Πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι αἱ οἰαδήποτε εἰσφοραὶ προερχόμεναι ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, τῶν κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων, τῶν νομικῶν προσώπων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας, ὡς καὶ αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, περιλαμβανομένων τῶν Παρεκκλησιῶν καὶ τῶν Μετοχίων αὐτῆς.

β) Τὸ διαχειριστικὸν ἔτος ἀρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου.

γ) Πάν χρηματικὸν ποσὸν ὑπερβαῖνον τὸ ἀναγκαῖον τοιοῦτον διὰ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς Μονῆς καὶ ἐπὶ ἓνα μῆνα, κατατίθεται εἰς τραπεζικὸν λογαριασμὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

δ) Αἱ ἐκμισθώσεις τῶν ἀκινήτων γίνονται διὰ τῆς διενεργείας πλειοδοτικῶν διαγωνισμῶν. Δύνανται ὁμως νὰ ἐκμισθώνονται δι' εἰδικῆς συμβάσεως.

ε) Αἱ εἰσπράξεις ἐνεργοῦνται διὰ διπλοτύπων Γραμματίων Εἰσπράξεως ἠριθμημένων καὶ ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

στ) Αἱ πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ οἰκονόμου, μετὰ ἀπὸ σχετικὴν ἐντολὴν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, δι' Ἐνταλμάτων Πληρωμῆς, δεόντως ὑπογεγραμμένων.

ζ) Τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεως, τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῆς ὡς καὶ ἅπαντα τὰ τηρούμενα βιβλία θεωροῦνται ἀπαραιτήτως ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 19

α) Καθ' ἕκαστον ἔτος κατὰ μῆνα Ἰανουάριον, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συντάσσει τὸν Ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν πρὸς κύρωσιν εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

β) Καθ' ἕκαστον ἔτος κατὰ μῆνα Νοέμβριον, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συντάσσει τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν πρὸς κύρωσιν εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

γ) Τροποποιήσεις τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐνεργεῖται προτάσσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Περὶ Μετοχίων)

Ἄρθρον 20

α) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ δύναται νὰ διατηρῆ Μετόχια ἐν τε τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Βεροίας καὶ Ναούσης

καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, τηρουμένων τῶν οἰκείων διατάξεων.

Ὡς Μετόχια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θεωροῦνται Ναοί, Ναῖδρια ἢ ἀκίνητα παραχωρηθέντα δι' οἰουδήποτε τρόπου εἰς τὴν Ἱ. Μονήν.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ τούτων διὰ πράξεώς του, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

β) Ταῦτα τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐξάρτησιν τῆς Μονῆς καὶ διοικοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου αὐτῆς τὸ ὅποιον ἀσκεῖ ἐπ' αὐτῶν πᾶσαν κανονικὴν, πνευματικὴν, διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν δικαιοδοσίαν.

γ) Ἀδελφὸς ὑπηρετῶν εἰς Μετόχιον συγκαταριθμεῖται εἰς τοὺς ἐγκαταβιούοντας ἀδελφούς καὶ ἰσχύουν πάντα τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν.

δ) Τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τῶν ἐγκαταβιούοντων ἀδελφῶν εἰς τὰ Μετόχια διέπουν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ε) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ὀρίζει τὸν Μετοχειάρην, δίδει τὴν ἄδειαν ἐγκαταστάσεώς του εἰς τὸ Μετόχιον διὰ χρονικὸν διάστημα ὀριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ καὶ δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ αὐτὴν καὶ πρὸ τῆς λήξεως, δι' οὗς λόγος ἤθελε κρίνει αὐτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ' (Εἰδικαὶ διατάξεις)

Ἄρθρον 21

Οἱ μοναχοὶ ἐντὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διαβιούσι κατὰ τὰ παραδεδομένα ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων θέσμια. Ὁφείλουν ὑπακοὴν τῷ προεστώτῳ καὶ πάσῃ τῇ Ἀδελφότητι, νὰ φυλάττουν ἑαυτοὺς ἐν ἀγνείᾳ καὶ παρθενίᾳ ἀγωνιζόμενοι ἐναντίον παντὸς κακοῦ ἢ πάθους. Ἡ ἐν γένει διαβίωσις των διέπεται ὑπὸ Ἡμερησίου Προγράμματος προσευχῆς καὶ διακονίας συντασσομένου ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 22

Εἰς τὴν Ἱ. Μονήν τηροῦνται αὐστηρῶς πᾶσαι αἱ νηστεῖαι κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 23

Ἀπαντες οἱ Μοναχοὶ τρώγουν εἰς κοινὴν Τράπεζα μετὰ ράσου καὶ κουκουλίου κατὰ τὴν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Ἡμερησίου προγράμματος ὥραν.

Ἄρθρον 24

Ἡ κοινὴ προσευχὴ εἶναι δι' ἅπαντας τοὺς ἀδελφούς ὑποχρεωτικὴ, ἡ δὲ προσέλευσις των εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Μονῆς πρέπει νὰ πραγματοποιηθῆται ἀμέσως μετὰ τὴν, διὰ τοῦ κώδωνος, πρόσκλησιν.

Ἄρθρον 25

Οἱ Μοναχοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ προσέρχονται εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν φέροντες ἀπαραιτήτως ράσον καὶ

σκοῦφον μετὰ κουκουλίου καὶ νὰ προσεύχονται ἐν κατανύξει, ἀποφεύγοντες τὰς ὑποδείξεις καὶ παρατηρήσεις, εἴτε εἰς νεωτέρους τῶν εἴτε εἰς τοὺς ἀνωτέρους τῶν.

Ἄρθρον 26

α) Ἀπαγορεύονται αἱ διανυκτερεύσεις γυναικῶν ἐντὸς τῶν χώρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τῶν προορισμένων διὰ τὴν διαβίωσιν τῶν μοναχῶν.

β) Ἀδεία τοῦ Ἡγουμένου ἢ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐπιτρέπεται ἢ διαμονὴ εἰς τὸν ξενῶνα Μοναχῶν καὶ Κληρικῶν, μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀδελφότητα, λαϊκῶν δὲ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 27

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς νὰ τρώγουν ἐκτὸς τῆς κοινῆς τραπέζης, κυρίως δὲ νὰ τρώγουν εἰς τὰ κελλία αὐτῶν εἴτε μόνοι τῶν, εἴτε μετὰ συγγενῶν τῶν ἢ ἄλλων ξένων καὶ προσκυνητῶν.

Ἄρθρον 28

α) Οἱ δόκιμοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας τους προσφέρουν διάφορα διακονήματα εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν συμφώνως πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Ἡγουμένου. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ ἀπουσιάζουν ἄνευ εὐλογίας τοῦ Ἡγουμένου καὶ οὐχὶ πλέον τοῦ ἐνὸς μηνός.

β) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς αὐτοὺς ἐγγράφως, ἓνα μῆνα πρὸ τῆς κουρᾶς τῶν ὡς Μοναχῶν, ὅτι μετ' αὐτὴν ἢ διαχείρισις τῆς τυχόν περιουσίας τῶν θὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν.

γ) Ἡ εἰσδοχὴ οἰοῦδήποτε προσώπου καὶ ἐγγράφῃ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν δοκίμων θὰ γίνεταί κατόπιν ἐγγράφου αἰτήσεως αὐτοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀναγράφεται ρητῶς ὅτι ἐλευθέρως καὶ ἀβιάστως προτίθεται νὰ καταταγῇ εἰς τὴν Μοναστικὴν Πολιτείαν καὶ ἀποδέχεται τὸν Κανονισμόν τῆς Μονῆς.

Ἄρθρον 29

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἔχει ἰδίαν κυκλικὴν σφραγίδα, φέ-

ρουσαν ἐν μέσῳ τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, πέριξ τῆς ὁποίας ἀναγράφεται: **ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΔΟΒΡΑ.**

Ἄρθρον 30

α) Θέματα μὴ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

β) Ὁ παρὼν ἐσωτερικὸς κανονισμὸς διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ἐφ' ὅσον τὰ μέλη τῆς ἀδελφότητος ἐπαρκοῦν διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν διοικητικῶν αὐτῆς Σωμάτων, ἤτοι πέντε.

Ἄρθρον 31

Τυχὸν διαλυομένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἢ διαχείρισις τῆς περιουσίας αὐτῆς περιέρχεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Βεροίας καὶ Ναούσης.

Ἄρθρον 32

Ὁ παρὼν ἐσωτερικὸς κανονισμὸς δύναται νὰ τροποποιηθῇ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς ἀδελφότητος, τῇ προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινόμενος ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ δημοσιευόμενος εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 33

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσως αὐτοῦ εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κοιμήσεως Θεοτόκου Δοβρᾶ τῇ 10ῃ Ἰουλίου 1997

ΤΟ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ

Ἄρχιμ. Παντελεήμων Κορφιωτάκης.

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ἱερομ. Ἀθηναγόρας Μπίρδας
Μοναχὸς Γεώργιος
Μοναχὸς Ἀντώνιος
Μοναχὸς Λουκιανὸς

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ**

Ἰδρυση καὶ λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος στὴν Κέρκυρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Πνευματικὸν Κέντρον Κερκύρας «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων.

ΠΡΑΞΙΣ 67/3.9.1997

Ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων
ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

α) Τὰς ἱεράς ἡμῶν ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ χρι-

στεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων καὶ μάλιστα πρὸς τὴν νεότητα, ὅπως αὐταὶ ὑπαγορεύονται ὑπὸ τῶν Εὐαγγελικῶν ἐπιταγῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

β) Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

γ) Τὸ ἀρθρον 20 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σωμάτων καὶ Ὄργανων» (Φ.Ε.Κ. 185/τ.Α/11.9.1970).

δ) Τὰς ποιμαντικὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως τῆς Κερκύρας.

ε) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1386/287/22.7.1997 πρότασή μας πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο.

στ) Τὴν ἀπὸ 2.9.1997 ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος εἰς τὴν πόλιν τῆς Κερκύρας ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ὡς Ν.Π.Ι.Δ., εὐαγοῦς χαρακτήρος.

Ἡ παροῦσα πράξις νὰ δημοσιευθῇ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ περιοδικὸ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Κερκύρα 3.9.1997

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων
ΤΙΜΟΘΕΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων.

Ἄρθρον 1

Συνιστάται εἰς τὴν πόλιν τῆς Κερκύρας ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, ἐκκλησιαστικὸν ἴδρυμα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ», μὲ ἔδρα τὴν Κέρκυραν.

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὀρθοδόξου, πολιτιστικῆς καὶ πολιτισμικῆς συνειδήσεως τῶν χριστιανῶν τῆς πόλεως τῆς Κέρκυρας καὶ κυρίως τῶν νέων,

β) ἡ προβολὴ καὶ ἡ διαφύλαξις τῆς ὀρθοδόξου πίστεως,

γ) ἡ καλλιέργεια κοινωνίας καὶ ἀγάπης μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ ἰδίως τῶν νέων,

δ) ἡ πληρεστέρα ποιμαντικὴ δρᾶσις καὶ ἐγρηγοροσις αὐτῶν,

ε) ἡ ἀναζωπύρσις τοῦ λόγου καὶ τοῦ πνεύματος, ἡ διαφύλαξις τῆς παραδόσεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ γένους,

στ) ἡ ἐπιμόρφωσις τῶν νέων διὰ διαφόρων προγραμμάτων,

ζ) ἡ ποιμαντικὴ καὶ θεολογικὴ κατάρτισις καὶ ἐπιμόρφωσις τῶν Κληρικῶν.

Ἄρθρον 3

Μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν εἶναι:

α) ἡ ἐνεργοποίησις καὶ ἀξιοποίησις τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ,

β) ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως παρεχομένη βοήθεια καὶ ἐνίσχυσις,

γ) ἡ λειτουργία σεμιναρίων, φιλανθρωπικῶν, θρησκευτικῶν, ψυχαγωγικῶν, πολιτιστικῶν καὶ ἀθλητικῶν προγραμμάτων, διαλέξεων, ἐκδηλώσεων,

δ) ἡ διοργάνωσις σεμιναρίων, διαλέξεων καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων,

ε) ἡ λειτουργία βιβλιοθήκης,

στ) ἐκδόσεις.

Ἄρθρον 4

α. Τὸ ἴδρυμα διοικεῖται ὑπὸ τριμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου νομίμως, καὶ δύο μελῶν, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, τὰ ὁποῖα προτείνονται ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τριετεί θητεία.

β. Αἱ θέσεις τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τιμητικαὶ καὶ ἄμισθοι.

γ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει τῇ προσκλήσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων δύο τουλάχιστον μελῶν.

δ. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχῆι ἢ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

ε. Μέλος παραιτούμενον, μὴ ἐνδιαφερόμενον ἢ μὴ μετέχον, ἀδικοιολογήτως, εἰς τρεῖς συνεχεῖς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀντικαθίσταται ὑπὸ νέου μέλους, κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβ. Προέδρου ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5

α. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν διοργάνωσιν, διοίκησιν, λειτουργίαν καὶ διαχείρισιν τοῦ ἰδρύματος. Αἱ ἀποφάσεις ὑποβάλλονται πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

β. Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν τοῦ ἰδρύματος καὶ ὑποβάλλει τούτους εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον πρὸς ἔγκρισιν.

γ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεργάζεται μετὰ τῶν ἐφημερίων καὶ τῶν μελῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων τῶν Ἐνοριῶν τῆς πόλεως τῆς Κερκύρας διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου.

Ἄρθρον 6

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἰδρύματος, ἢ ὁ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ, ἐκπροσωπεῖ τὸ ἴδρυμα εἰς ὅλας τὰς ἐνόμους αὐτοῦ σχέσεις καὶ εἰς πάσαν ἄλλην Ἀρχήν, ὑπογράφει δὲ τὰ πάσης φύσεως ἐγγράφα καὶ συμβάσεις τοῦ ἰδρύματος.

Ἄρθρον 7

Πόροι τοῦ ἰδρύματος εἶναι:

α. Εἰσφοραὶ τῶν ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β. Προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ καὶ δωρεαί.

γ. Ἐπιχορηγήσεις, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ὑπὲρ τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου.

δ. Ποσὰ προερχόμενα ἐκ πάσης ἄλλης νομίμου πηγῆς.

ε. Τόκοι ἐκ κεφαλαίων.

στ. Ἐπιχορηγήσεις ἐκ τοῦ Κράτους, Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, Νομαρχιακῆς καὶ Τοπικῆς Αυτόδιοικήσεως.

Ἄρθρον 8

Οἱ πόροι τοῦ ἰδρύματος διατίθενται:

α. Διὰ τὴν ἀντιμέτωπισιν τῶν ἐξόδων λειτουργίας καὶ ἐξοπλισμοῦ τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου, ὡς καὶ τῶν προγραμμάτων αὐτοῦ.

β. Διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ κτιρίου.

γ. Διὰ τὴν ἀπόδοσιν πάσης ὀφειλῆς ἀναγραφομένης εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν.

Ἄρθρον 9

Τὸ ἴδρυμα τηρεῖ Βιβλίον Πρωτοκόλλου, Κτημα-

τολόγιον, Βιβλίον Πράξεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Βιβλίον Ταμείου, Γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν, ἅπαντα ἠριθμημένα καὶ θεωρημένα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 10

Τὸ ἴδρυμα ἔχει σφραγίδα κυκλικήν φέρουσα εἰς δύο κύκλους τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ἰδρύματος ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΕΩΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ», εἰς δὲ τὸ μέσον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος.

Ἄρθρον 11

Πᾶν θέμα τὸ ὁποῖον ἀνακύπτει κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ δὲν προβλέπεται ρητῶς εἰς τὰ ἄρθρα αὐτοῦ, ρυθμίζεται μὲ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 12

Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ ἰδρύματος, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἅπαντα ἢ κινητῆ καὶ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων.

Ἄρθρον 13

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 14

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Κερκύρα 3.9.1997

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων
ΤΙΜΟΘΕΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΠΑΞΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ

Ἰδρυση καὶ λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων μὲ τὴν ἐπωνυμία «ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΤΟΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ»

ΠΡΑΞΙΣ 66/3.9.1997

Ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

α) Τὰς ἱερὰς ἡμῶν ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, ὅπως αὐταὶ ὑπαγορεύονται ὑπὸ τῶν Εὐαγγελικῶν ἐπιταγῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

β) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1997 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

γ) Τὸ ἄρθρον 20 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ ὀργανισμοῦ διοικήσεως ἐκκλησιαστικῶν Σωμάτων καὶ Ὁργάνων» (Φ.Ε.Κ. 185/ τ. Α' 1970).

δ) Τὸ ὑφιστάμενον ἐν Κερκύρα ὀξύτατον ποιμαντικὸν καὶ κοινωνικὸν πρόβλημα τῶν Παιδιῶν καὶ Ἀτόμων μὲ Εἰδικὲς Ἀνάγκες.

ε) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1386/287/22.7.1997 πρότασή μας πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο.

στ) Τὴν ἀπὸ 2.9.1997 ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, εἰς τὴν πόλιν τῆς Κερκύρας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΤΟΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῆ ὡς Ν.Π.Ι.Δ. εὐαγούς χαρακτήρος.

Ἡ παρούσα νὰ δημοσιευθῆ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸν ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

Ἐν Κερκύρα τῆ 3.9.1997

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων
ΤΙΜΟΘΕΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος «ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΤΟΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ» τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων.

Ἄρθρον 1

Συνιστάται εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν καὶ διοίκησιν αὐτῆς Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΤΟΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ», μὲ ἔδρα τὴν Κέρκυραν.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ βοηθείας καὶ πάσης ἄλλης περιθάλψεως, καλλιεργείας προστασίας, φροντίδος ὡς καὶ ἀγάπης εἰς τὰ Ἄτομα καὶ Παιδιὰ μὲ Εἰδικὰς Ἀνάγκας, δυνάμενα νὰ αὐτοεξυπηρετηθοῦν.

Ἄρθρον 3

Ἡ ἐγγραφή καὶ εἰσαγωγή εἰς τὸ Ἰδρυμα ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν ἀνωτέρω Ἀτόμων καὶ Παιδιῶν μὲ Εἰδικὰς Ἀνάγκας γίνεται κατόπιν αἰτήσεως του Γονέως ἢ τοῦ Κηδεμόνος τοῦ κάθε ἀτόμου καὶ παιδιοῦ καὶ γνωματεύσεως εἰδικοῦ Ἱατροῦ, ὁ ὁποῖος βεβαιοῖ, ὅτι τὸ παιδί δὲν πάσχει ἐκ μεταδοτικοῦ νοσήματος ἢ ψυχώσεως.

Ἄρθρον 4

α. Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ ὀρισθέντος ὑπ' αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, καὶ τριῶν μελῶν κληρικῶν ἢ λαϊκῶν, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, τὰ ὁποῖα προτείνονται ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τριετεί θητεία. Τὰ μέλη δύνανται νὰ ἀναδιορισθοῦν καὶ ἄλλες φορές, σύμφωνα μὲ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν.

β. Αἱ θέσεις τῶν Μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τιμητικαὶ καὶ ἄμισθοι.

γ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει τῆ προσκλήσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτία ὑπαρχόντων τριῶν τουλάχιστον μελῶν.

δ. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

ε. Μέλος παραιτούμενον, μὴ ἐνδιαφερόμενον, δημιουργοῦν προβλήματα δυσλειτουργίας τοῦ Συμβουλίου ἢ μὴ μετέχον, ἀδικαιολογήτως, εἰς τρεῖς συνεχεῖς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀντικαθίσταται ὑπὸ νέου μέλους, κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου, ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 5

α. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν διοργάνωσιν, διοίκησιν, λειτουργίαν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ἰδρύματος ψηφίζον σχετικὸν Κανονισμόν.

β. Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑποβάλλει τούτους πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

γ. Διορίζει καὶ παύει τὸ Προσωπικόν, καθορίζει καὶ συνιστᾷ τὰς θέσεις τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τοῦ ὕψους τῶν ἀποδοχῶν, συμφώνως πρὸς τὴν κειμένην Ἐργατικὴν Νομοθεσίαν.

Αἱ ἀνωτέρω τρεῖς παράγραφοι τοῦ παρόντος ἄρθρου τελοῦν ὑπὸ τὴν τελικὴν ἐγκρίσιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 6

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος, ἢ ὁ ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου Ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα εἰς ὅλας τὰς ἐννόμους αὐτοῦ σχέσεις καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην Ἀρχήν, ὑπογράφει δὲ τὰ πάσης φύσεως ἐγγραφα καὶ συμβάσεις τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 7

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α. Αἱ ὑπὲρξ αὐτοῦ προσφοραὶ τῆς Ἱεράς Μη-

τροπόλεως Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων και των Ίερών Ναών και Μονών αυτής.

β. Προαιρετικά εισφοράι και δωρεαί.

γ. Ήπιχορηγήσεις, κληρονομίαι και κληροδοσίαι φυσικών ή νομικών προσώπων.

δ. Ήπιχορηγήσεις εκ Κρατικών πηγών, από Νομαρχίαν Κερκύρας και τούς Δήμους, εκ Κοινοτικών (Ευρωπαϊκής Ένώσεως) Προγραμμάτων.

ε. Ποσά προερχόμενα εκ πάσης άλλης νομίμου πηγής.

στ. Τόκοι εκ κεφαλαίων.

ζ. Τα όριζόμενα υπό του Διοικητικού Συμβουλίου έξοδα συμμετοχής, έγγραφής και περιθάλψεως εις τὸ Ίδρυμα τών Ἀτόμων και Είδικών Παιδιών - τροφίμων, τὰ όποία καταβάλλουν οί ἴδιοι, ή οί γονεΐς και κηδεμόνες αὐτών, ή εκ περιουσιακών στοιχείων αὐτών ή εκ τών ασφαλιστικών ταμείων, ή οί συγγενεΐς και τρίτοι υπέρ αὐτών ή ή Κοινωνική Κρατική Πρόνοια. Οί άποροι περιθάλπονται δωρεάν.

Άρθρον 8

Οί πόροι του Ίδρύματος διατίθενται:

α. Διά τήν διατροφήν και περιθαλψιν τών τροφίμων.

β. Διά τήν μισθοδοσίαν του Προσωπικού.

γ. Διά τήν συντήρησιν, λειτουργίαν του κτιρίου και τήν ανανέωσιν του έξοπλισμού.

δ. Διά τήν απόδοσιν πάσης όφειλής αναγραφόμενης εις τόν προϋπολογισμόν.

Άρθρον 9

Τὸ Ίδρυμα τηρεΐ Βιβλίον Πρωτοκόλλου, Βιβλίον Τροφίμων, Κτηματολόγιον, Βιβλίον Πράξεων του Διοικητικού Συμβουλίου, Βιβλίον Αποθήκης, άπαντα δὲ εΐναι ήριθμημένα και θεωρημένα υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

Άρθρον 10

Τὸ ἱδρυμα ἔχει σφραγίδα κυκλικήν φέρουσαν

εις δύο κύκλους τήν ἑπωνυμίαν του Ίδρύματος «ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΤΟΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ» και τὰς λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ», εις δὲ τὸ μέσον τήν εικόνα του Χριστου (ή άκρα ταπεινώσεως).

Άρθρον 11

Πάν θέμα τὸ όποιον ανακύπτει κατά τήν ἑφαρμογήν του παρόντος Κανονισμού και δὲν προβλέπεται ρητώς εις τὰ άρθρα αὐτου, ρυθμίζεται με άπόφασιν του Διοικητικού Συμβουλίου και ἔγκρισιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

Άρθρον 12

Εις περίπτωση διαλύσεως του Ίδρύματος, κατόπιν ήτιολογημένης άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου αὐτου και ἔγκρίσεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, άπασα ή κινητή και άκίνητος περιουσία αὐτου περιέρχεται εις τὸ Νομικόν Πρόσωπον τής Ήερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων.

Άρθρον 13

Η ισχύς του παρόντος ἄρχεται από τής δημοσιεύσεώς του εις τήν Ήφημερίδα τής Κυβερνήσεως και τὸ Περιοδικόν ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

Άρθρον 14

Από τὰς διατάξεις του παρόντος Κανονισμού προκαλείται δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου τής Ή. Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, τὸ ὕψος τής όποίας δὲν εΐναι δυνατόν νά προσδιορισθῆ.

Έν Κερκύρα τῆ 3.9.1997

Ο Μητροπολίτης

† Ο Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων
ΤΙΜΟΘΕΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΡΟΥ ΚΑΛΥΜΝΟΥ και ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

«Περὶ ίδρύσεως και λειτουργίας Ήκκλησιαστικού Σκευοφυλακίου και Βιβλιοθήκης Παναγίας Κάστρου τής Ήερᾶς Μητροπόλεως Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας», εν Λέρω.

Η Ήερᾶ Μητρόπολις Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας, ἔχουσα υπ' όψει:

1. Τὸ υπ' άριθμ. πρωτ. 1117/11.10.93 Πατριαρχικόν Ήγγραφον, και

2. Τήν υπ' άριθμ. 54/18.5.97 Πράξιν του Σεβ.

Μητροπολίτου Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ,

Αποφασίζει

Έγκρίνει τόν κατωτέρω ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

«Περὶ ίδρύσεως και λειτουργίας Ήκκλησιαστικού Σκευοφυλακίου και Βιβλιοθήκης Παναγίας Κάστρου τής Ήερᾶς Μητροπόλεως Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας», εν Λέρω.

Άρθρο 1

Συνιστάται στην Ίερά Μητρόπολη Λέρου, Καλύμνου και Άστυπαλαίας Ήκκλησιαστική Ήπηρεσία Χριστιανικής Άρχαιολογικής Κληρονομιάς.

Άρθρο 2

Σκοπός τής Ήπηρεσίας αυτής είναι ή διαφύλαξη και έκθεση τών Ήκκλησιαστικών άντικειμένων Χριστιανικής τέχνης με καλλιτεχνική και άρχαιολογική άξία, καθώς και τής προσωπικής Βιβλιοθήκης τού Σεβ. Μητροπολίτου και ίδρυτου κ.κ. Νεκταρίου Χατζημιχάλη, στην νεοπαγή πτέρυγα τής ιστορικής και παλαιφάτου Ίεράς Μονής Παναγίας Κάστρου, νήσου Λέρου, ιδιοκτησίας τής Ίεράς Μητροπόλεως Λέρου, Καλύμνου και Άστυπαλαίας.

Άρθρο 3

Έδρα τής Ήπηρεσίας είναι ή Λέρος. Ή Ήπηρεσία στεγάζεται στο κτίριο τών Μητροπολιτικών Γραφείων, ή δέ Γραμματεία αυτής έξυπηρετείται από τούς ύπαλλήλους τών Γραφείων τής Ί. Μητροπόλεως Λέρου, Καλύμνου και Άστυπαλαίας, κατ' άρχήν.

Άρθρο 4

Ή Ήπηρεσία τελεί υπό την άμεση έποπτεία τής Ίεράς Μητροπόλεως Λέρου, Καλύμνου και Άστυπαλαίας και διοικείται από πενταμελή Διοικητική Διαχειριστική Ήπιτροπή άποτελουμένη από τόν έκάστοτε Μητροπολίτη Λέρου, Καλύμνου και Άστυπαλαίας, ή τόν νόμιμο άναπληρωτή αυτού ως πρόεδρο, από τόν έκάστοτε Δήμαρχο Λέρου ως αντιπρόεδρο, από δύο κληρικούς τής Λέρου και από δύο πολίτες τής νήσου άνδρες ή γυναίκες, οι όποιοι θα άσχολούνται με τά Γράμματα και τες Τέχνες ως μέλη αυτού.

Άρθρο 5

Οί δύο κληρικοί θα είναι ισόβια μέλη τής Ήπιτροπής, διορίζονται από τόν κήτορα και ίδρυτή τής Βιβλιοθήκης και τού Ήκκλησιαστικού Σκευοφυλακίου Σεβ. Μητροπολίτη Λέρου, Καλύμνου και Άστυπαλαίας κ. Νεκτάριο και οι όποιοι πρό τού θανάτου των θα όρίσουν με διαθήκη τούς διαδόχους των, κ.ο.κ.

Άρθρο 6

Τά λοιπά μέλη τής Διοικητικής και Διαχειριστικής Ήπιτροπής διορίζονται από τόν Μητροπολίτη Λέρου, Καλύμνου και Άστυπαλαίας, ή θητεία τους είναι τριετής και τό άξίωμά τους τιμητικό και άμισθο.

Άρθρο 7

Τό Ήκκλησιαστικό Σκευοφυλάκιο και ή Βιβλιοθήκη έχουν ιδική τους σφραγίδα ή όποία φέρει στο

κέντρο δικέφαλο άετό και σε δύο κύκλους τες λέξεις: «ΊΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΡΟΥ, ΚΑΛΥΜΝΟΥ και ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑΣ» «ΕΚΚΛ. ΣΚΕΥΟΦΥΛΑΚΙΟ και ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΣΤΡΟΥ, ΕΝ ΛΕΡΩ».

Άρθρο 8

1. Τό Δ. Συμβούλιο συνέρχεται μετά από πρόσκληση τού Προέδρου, εύρίσκεται εν άπαρτία και άποφαρίζει έγκύρως όταν παρίστανται τουλάχιστον τέσσερα (4) μέλη.

2. Κατά την πρώτη συνεδρίαση τού Δ.Σ. εκλέγεται ό Ταμίας και ό Γραμματέας αυτού.

Άρθρο 9

Ό Προϋπολογισμός και Άπολογισμός τής Ήπηρεσίας συντάσσονται από την Δ. και Δ. Ήπιτροπή και ύποβάλλονται στον Σεβ. Μητροπολίτη προς έγκριση.

Άρθρο 10

Ό Πρόεδρος εκπροσωπεί την Ήπηρεσία ένώπιον κάθε Άρχής. Όταν ό Πρόεδρος άπουσιάζει ή κωλύεται, εκπροσωπείται από τόν αντιπρόεδρο.

Άρθρο 11

1. Πόροι τής Ήπηρεσίας είναι:
 - α) Έσοδα από έράνους και λαχειοφόρες άγορές.
 - β) Είσοφορές τών Ίερών Ναών ή όποιωνδήποτε Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ.
 - γ) Κληρονομίες, δωρεές και εισφορές από τούς φιλότεχνους και όλους τούς πολίτες.
 - δ) Κάθε έπιχορήγηση από τό Κράτος, τούς Δήμους, Κοινότητες ή Συλλόγους.
 - ε) Άπό εισπήρια τού Ήκκλησιαστικού Σκευοφυλακίου.
2. Οί πόροι τής Ήπηρεσίας διατίθενται:
 - α) Για τες άνάγκες λειτουργίας τού κτιρίου τού Ήκκλησιαστικού Σκευοφυλακίου και Βιβλιοθήκης (θέρμανση, φωτισμός, καθαριότητα, κ.λπ.).
 - β) Για την συντήρηση Εικώνων και τών Ήκκλησιαστικών Κειμηλίων.
 - γ) Για την μισθοδοσία τού μονίμου ή προσωρινού προσωπικού.
 - δ) Για την κατασκευή επίπλων.
 - ε) Για την κάλυψη κάθε άνάγκης προς έπιτέλεση τών σκοπών τής Ήπηρεσίας.

Άρθρο 12

- α) Ή διοίκηση και ή διαχείριση τής περιουσίας τού Ήκκλησιαστικού Σκευοφυλακίου και Βιβλιοθήκης ένεργείται υπό τού Δ.Σ.
- β) Για κάθε είσοφορ άεις χρήμα εκδίδεται Γραμμάτιο Είσορ άξεως, τό όποίο ύπογράφεται από τόν Πρόεδρο και τόν Ταμία. Δι' οίανδήποτε άλλη προσφορ άεις είδος γίνεται σχετική καταχώριση εις τά οικεία βιβλία τής Ήπηρεσίας.

γ) Τὸ Ἐκκλ. Σκευοφυλάκιο τηρεῖ ἠριθμημένα καὶ θεωρημένα ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Δ.Σ. τὰ ἐξῆς βιβλία:

1. Βιβλίον Πρακτικῶν Δ. Συμβουλίου.
2. Βιβλίον Ταμείου.
3. Στέλεχος γραμματίου εἰσπράξεων καὶ ἐνταλμάτων πληρωμῶν.
4. Πρωτόκολλον Ἀλληλογραφίας.
5. Βιβλίον ἐκθεμάτων.

Ἄρθρο 13

α) Προκειμένου νὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὸ Ἐκκλ. Σκευοφυλάκιο καὶ τὴ Βιβλιοθήκη ἱερὰ κειμήλια - βιβλία, κ.λπ., ὑπογράφεται εἰδικὸ πρωτόκολλο παραλαβῆς - παραδόσεως εἰς τριπλοῦν, ἐν τῷ ὁποίῳ παραμένει εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν, ἕτερον εἰς τὸν φορέα ἐκ τοῦ ὁποίου ἐλήφθησαν καὶ ἄλλο εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν.

β) Τὰ ἱερὰ κειμήλια προηγουμένως φωτογραφίζονται δι' ἐγχρώμου φιλμ ἢ σλάιτς.

γ) Ἱερὰ κειμήλια τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν ἀπὸ Ἱ. Ναοῦ καὶ ἰδιώτες εἰς τὸ Ἐκκλ. Σκευοφυλάκιο διὰ ἐκθεση καὶ φύλαξη ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς παραχωρήσαντας αὐτά.

δ) Ἡ περιουσία τοῦ Ἐκκλ. Σκευοφυλακίου ἐν περιπτώσει διαλύσεώς του, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου περιέρχεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λέρου.

Ἄρθρο 14

α) Γὰ τὶς ἀνάγκες τῆς Ὑπηρεσίας συνιστῶνται οἱ ἐξῆς θέσεις:

Μία (1) θέση Διευθυντοῦ.

Μία (1) θέση Κλητῆρος.

Μία (1) θέση Καθαρίστριας.

Ἡ πλήρωση τῶν θέσεων γίνεται μετ' ἀπόφαση τῆς Διοικητικῆς καὶ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν οἱ δυνατότητες ἀπὸ τὸν Προϋπολογισμό τῆς Ὑπηρεσίας. Στὶς θέσεις αὐτὲς μπορεῖ νὰ τοποθετηθοῦν καὶ ἄτομα ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους δωρεάν.

β) Τὴν θέση τοῦ Διευθυντοῦ κατέχει ὁ εἰς ἐκ τῶν κληρικῶν.

Ἄρθρο 15

α) Τὰ ἱερὰ ἀντικείμενα καὶ τὰ σκεύη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου ὀρίζεται ὅτι ἀνήκουν στὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπалаίας καὶ μέσω αὐτῆς εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

β) Ἡ Διοικητικὴ καὶ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει γιὰ τὴν κατάθεση καταλόγου ὄλων τῶν κειμηλίων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σκευοφυλακίου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖο Λέρου, ἀνανεώνοντας αὐτὸν στὸ τέλος κάθε ἔτους μετὰ τὰ τυχόν νέα ἀντικείμενα.

Ἄρθρο 16

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν καὶ προστασίαν τῆς Ὑπηρεσίας ὑπάγονται ὅλα τὰ ἱερὰ ἀντικείμενα, ἱστορικὰ ἐγγραφα, φωτογραφίες, λαογραφικὸ ὑλικό, κ.λπ. ποὺ εὐρίσκονται εἰς τὴν αἴθουσα «ΜΝΗΜΕΣ» τοῦ ἐνοριακοῦ κέντρου «Ἡ ΚΙΒΩΤΟΣ», τοῦ Ἱ. Ναοῦ Θεῖας Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Χριστοῦ Πλατάνου Λέρου.

α) Στὴν Ὑπηρεσία τηρεῖται ἰδιαίτερο βιβλίον ἐκθεμάτων.

β) Κατάλογος καὶ τούτων θὰ κατατεθεῖ στὸ Εἰρηνοδικεῖο Λέρου.

2. Τροποποιήσεις τοῦ Κανονισμοῦ τούτου δὲν γίνονται ἐὰν δὲν ὑπάρχει ὁμόψηφος ἀπόφασις τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐγκεκριμένη ἀπὸ τὸ Σεπτὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο.

Ἄρθρο 17

Διὰ πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενο ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐπιλαμβάνεται τὸ Δ. Συμβούλιο.

Ἄρθρο 18

Ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ τοῦ Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνησεως καὶ στὸ περιοδικὸ «Ἐκκλησία».

Ἐν Λέρῳ τῇ 17 Ἰουλίου 1997

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπалаίας
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΙΛΙΠΠΩΝ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΘΑΣΟΥ

ΠΡΑΞΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 141

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Ἀρωγῆς τοῦ Παιδιοῦ - Δωρεὰ Πασχάλη Κιτσικοπούλου»

Ἡμεῖς, ὁ Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ,

ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν: 1 παράγρ. 4, 29 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1997, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἀρθρον 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ (ΦΕΚ 185/τ. Α'/11.9.70),

2) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 117/5.8.1993 ἡμετέραν Πράξιν περὶ συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ

Θάσου μετὴν ἐπωνυμίαν «Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα Ἀρωγῆς τοῦ Παιδιοῦ - Δωρεὰ Πασχάλη Κιτσικοπούλου», τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 741 ΦΕΚ τῆς 23.9.1993 (τ. Β') ὡς καὶ τὸν εἰς τὸ αὐτὸ ΦΕΚ δημοσιευθέντα Κανονισμὸν Λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος αὐτοῦ,

3) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 11/21.10.96 Πράξιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν λόγῳ Ἰδρύματος περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τοῦ Κανονισμοῦ, συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 19 αὐτοῦ, ὥστε νὰ περιλαμβάνη καὶ τὸ Τμήμα τῶν νηπίων,

4) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 629/20.6.1997 ἡμετέραν πρότασιν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον,

5) Τὴν ἀπὸ 2.9.1997 Ἑγκριτικὴν ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

ἀποφασίζομεν

Τροποποιούμεν καὶ συμπληρούμεν τὸν «Κανονισμὸν Λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Ἀρωγῆς τοῦ παιδιοῦ - Δωρεὰ Πασχάλη Κιτσικοπούλου», ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 1

Αἱ παράγραφοι α' II καὶ β' I τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κανονισμοῦ, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«α' II. Ἡ ἴδρυση καὶ λειτουργία Βρεφονηπιακοῦ σταθμοῦ, ὅπου εἰσάγονται τέκνα οἰκογενειῶν ποὺ κατοικοῦν στὸ νομὸ καὶ στὴν πόλιν τῆς Καβάλας».

«β' I. Ὁ πλήρης ἐξοπλισμὸς τοῦ Βρεφονηπιακοῦ σταθμοῦ, ὥστε νὰ ἀναπαοκρίνεται πλήρως στὶς σύγχρονες παιδαγωγικὰς ἀντιλήψεις».

Ἄρθρον 2

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Κανονισμοῦ ἡ λέξις «βρεφοκομοῦνται» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «φιλοξενοῦνται».

Ἄρθρον 3

Αἱ λέξεις «βρεφικοῦ» καὶ «βρεφικός» αἱ ἀναγραφόμεναι εἰς τὰ ἄρθρα 6, παράγρ. ζ', 11, 15, 16 παράγρ. β', 17 παράγρ. β' καὶ 18 τοῦ Κανονισμοῦ, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «βρεφονηπιακοῦ» καὶ «βρεφονηπιακός».

Ἄρθρον 4

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Κανονισμοῦ ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 12

Εἰσαγωγή βρεφῶν καὶ νηπίων

α. Στὸ βρεφονηπιακὸ σταθμὸ δικαιούνται νὰ εἰσέλθωσιν βρέφη ἡλικίας ἀπὸ ὀκτῶ ἕως τριάντα μηνῶν καὶ νήπια ἀπὸ τριάντα ἕως καὶ ἐξήντα μηνῶν.

Μόνος λόγος ἀποκλεισμοῦ εἶναι ὁ κίνδυνος με-

ταδόσεως σοβαρῶν νοσημάτων, τῆς υγείας τῶν βρεφῶν καὶ τῶν νηπίων βεβαιουμένης ἀπὸ παιδίατρο.

β. Ὁ βρεφονηπιακὸς σταθμὸς στοχεύει στὴ φύλαξη τῶν βρεφῶν καὶ τῶν νηπίων, στὴν παροχὴ διαπαιδαγωγώσεως σύμφωνα μετὶς ἐθνικὰς καὶ θρησκευτικὰς παραδόσεις τοῦ λαοῦ μας καὶ τὶς σύγχρονες ἀρχὲς τῆς παιδαγωγικῆς. Δὲν ἀντικαθίστᾷ τὴν οἰκογένεια οὔτε τὴ συμπληρῶνει ἀλλὰ βοηθᾷ νὰ ἀντιμετωπίσει τὶς δυσκολίας καὶ τὶς ἐντάσεις τοῦ βίου, ἀποτελώντας ἓνα μέσο γιὰ τὴν ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ σὲ υγιεῖς, ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς βάσεις.

γ. Κατ' ἀπόλυτη προτεραιότητα εἰσάγονται βρέφη καὶ νήπια πολυτέκνων οἰκογενειῶν μετὰ χαμηλὸ εἰσόδημα, οἰκογενειῶν ὅπου ὁ ἓνας τουλάχιστον ἀπὸ τοὺς γονεῖς εἶναι βιομηχανικὸς ἐργάτης καὶ οἰκογενειῶν ὅπου οἱ γονεῖς εἶναι μέλη τῆς συμπτέρτουσας στὸ Ἴδρυμα Ἑνορίας.

δ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσαγομένων βρεφῶν καὶ νηπίων ὀρίζεται μετὰ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, ἐπίσης καθορίζεται ἡ μηνιαία εἰσφορά τῶν γονέων, κλιμακουμένη, ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὶς οἰκογένειες ποὺ δικαιοῦνται προτεραιότητος, αὐτὴ ἔχει συμβολικὸ χαρακτήρα.

ε. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος καθορίζει λεπτομερέστερα τὴ διαδικασία εἰσαγωγῆς βρεφῶν καὶ νηπίων στὸ σταθμὸ καὶ ὅποιοδήποτε θέμα συνάπτεται μετὰ τὴν ἐτήσια ἐναρξη λειτουργίας τοῦ σταθμοῦ».

Ἄρθρον 5

Εἰς τὸ ἄρθρον 16, παράγρ. γ' τοῦ Κανονισμοῦ ἡ φράσις «ἡ φροντίδα τῶν βρεφῶν» ἀντικαθίσταται μετὰ τὴν φράσιν «ἡ φροντίδα τῶν βρεφῶν καὶ τῶν νηπίων».

Ἄρθρον 6

Ἀπὸ τὰς διατάξεις αὐτῆς τῆς Πράξεως προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ν.Π. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἡ παρούσα πρᾶξις νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Καβάλα τῆ 9ῃ Σεπτεμβρίου 1997.

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 37, πργρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς καὶ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 33 καὶ 34 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου, ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν κενῆς θέσεως τακτικοῦ Ἐφημερίου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Θεράποντος Ζωγράφου

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ἵνα καταλάβωσιν τὴν Ἐφημεριακὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 34/1α τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 24ῃ Σεπτεμβρίου 1997

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἐντολῇ Αὐτοῦ
Ὁ Πρωτοσύγκελλος
† Ὁ Μαραθῶνος ΜΕΛΙΤΩΝ

Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 37, πργρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς καὶ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 33 καὶ 34 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου, ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν κενῆς θέσεως τακτικοῦ Ἐφημερίου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Δημητρίου Ὁπλων - Κ. Πατησίων

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ἵνα καταλάβωσιν τὴν Ἐφημεριακὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 34/1α τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 24ῃ Σεπτεμβρίου 1997

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἐντολῇ Αὐτοῦ
Ὁ Πρωτοσύγκελλος
† Ὁ Μαραθῶνος ΜΕΛΙΤΩΝ

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις α) τῶν ἀρθρῶν 38, παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2799/16.12.1982 Ἀπόφασιν Ἡμῶν «Περὶ κατανομῆς τῶν ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων εἰς Ἐνοριακοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», καὶ προκειμένου, ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

α) Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς καὶ β) Ἁγίας Σκέπης Παπάγου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 34/1α τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ, «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐ-

νοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10ῃ Ὀκτωβρίου 1997

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἐντολῇ Αὐτοῦ
Ὁ Πρωτοσύγκελλος
† Ὁ Μαραθῶνος ΜΕΛΙΤΩΝ

Ἱερά Μητρόπολις Ἡλείας

Κλήσις Κατηγορουμένου πρὸς ἀπολογία

Ἐνεργούντες δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 1925/30-5-1997 ἐντολῆς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ, ἐνορκον τακτικὴν ἀνάκρισιν κατὰ τοῦ αἰδ. Κων/νου Παναγοπούλου, τέως Ἐφημερίου Ἱ. Ν. Προφήτου Ἡλιοῦ Κέντρου Πηνείας, τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἡλείας καὶ ἡδη ἀγνώστου διαμονῆς,

διὰ τῆς παρούσης καλοῦμεν τὸν αἰδεσ. Κων/νον Παναγόπουλον τέως ἐφημέριον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ Κέντρου Πηνείας, τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἡλείας, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον ἡμῶν τὴν 10ην Δεκεμβρίου 1997, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγ. Νικολάου Πύργου Ἡλείας καὶ ἀπολογηθῇ δι' ἃ κατηγορεῖται Κανονικὰ Παραπτώματα.

Ὁ Ἀνακριτὴς Ὁ Γραμματεὺς
Πρωτοπρ. Κων. Παπαδημητρίου Πρεσβ. Νικ. Σαρλᾶς

Ἱερά Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

α) Ἐφημερίων: 1) Παμμ. Ταξιαρχῶν Θανασουλεϊκῶν καὶ 2)

Ἀγ. Γεωργίου Ἀνδραβίδας καὶ

β) Διακόνων: Ἀγ. Δημητρίου Λεχαινῶν

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πύργῳ τῆ 29ῃ Σεπτεμβρίου 1997

† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Καρπενησίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: α) τῶν ἀρθρῶν 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. ναοῖς

1) Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνατολικῆς Φραγκίστης Εὐρυτανίας καὶ 2) Ἁγίου Νεομάρτυρος Μιχαῆλ Γρανίτσης Εὐρυτανίας

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καρπενησίῳ τῇ 30ῇ Σεπτεμβρίου 1997

† Ὁ Καρπενησίου ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Λαρίσης καὶ Τυρνάβου

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐξαιρέσειν δι' ἐπιλογῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» πλήρωσιν μιᾶς (1) θέσεως κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ Οἰκονομικοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων καὶ Κανονισμῶν προσόντα, ὅπως ἐντὸς εἰκοσαήμερου (20) ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία» καὶ τὴν ἔφημερίδα «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια», υποβάλλωσι τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω θέσεως.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 30ῇ Σεπτεμβρίου 1997

† Ὁ Λαρίσης καὶ Τυρνάβου ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Σάμου καὶ Ἱκαρίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἔφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Σπυρίδωνος Δήμου Σαμίων

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Σάμῳ τῇ 30ῇ Σεπτεμβρίου 1997

† Ὁ Σάμου καὶ Ἱκαρίας ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: α) τῶν ἀρθρῶν 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν. Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἰ. ναῷ

Ζωοδόχου Πηγῆς Παιανίας

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» (ἀρθροῦ 53) προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Σπάτα τῇ 7ῇ Ὀκτωβρίου 1997

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
Ω. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ. καὶ Fax 72.18.308

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- † Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ΣΕΡΑΦΕΙΜ
- † Ὁ Δράμας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
- † Ὁ Πατρῶν ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ
- † Ὁ Γόρτυνος ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ὁμότ. Καθηγ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

Ἄρχων Διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Μ.Χ.Ε.
Τακτικὸν Μέλος τῆς «Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν»

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
Ἰασιῶ 1, 11521 Ἀθήναι, Τηλ. 7210.734
Προϊστάμενος Σωκράτης Μαυρογόνατος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Εὐαγγέλιον Δ. Θεοδώρου, Ἁγίου Ὄρους καὶ Πολιτισμῶς.*
- Ἄρχιμ. Αἰγυοστίνου Γ. Μύρου, Ἡ ὁρθόδοξη πνευματικότητα ὡς ἀπάντησι στὸ «πρόβλημα» τῶν ναρκωτικῶν.*
- Ἰ.Μ. Χατζηφώτη, «Λεωφόρος Βυζαντινῆς Τέχνης». (Εἰκόνας ἀπὸ τὸ Σινᾶ - Λιμάνια καὶ γαράβια στὸ Βυζαντινὸ Μουσεῖο - Βυζαντινὲς εἰκόνες τοῦ Δομ. Θεοδοκόπουλου).*
- Παρατηρήσεις καὶ Σχόλια.*
- Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.*
- Βιβλιοκρισίαι.*
- Πράξεις ουστάσεως ἐκκλησιαστικῶν Ἱδρυμάτων.*
- Παράρτημα.*